İstanbul Üniversitelerinde "Yaradılış" Seminerleri

Üniversite bilim yuvası (mı?)

Bilim adamı vasfı olmayan bir grup genç üniversite yetkilileri ile anlaşarak İTÜ, Yıldız ve Marmara Üniversitelerinde "yaradılış" seminerleri verdi.

Fakültesinde seminer örgütlenmiş bir dekan: "İzni kimin verdiğini ben de sizin gibi bilmiyorum. Üstelik böyle bir seminer yapıldığını şimdi duyuyorum!.."

Öğrenciler soruyor: "Kantindeki panoya çıkacak yazılarımızı bile kontrol için 15 gün alıkoyan yetkililer İTÜ'nün en büyük anfisini, 4 saatliğine yaradılışçı gençlere, kime danışarak verdiler?"

ÜNİVERSİTELİ

15 GÜNLÜK GENÇLİK GAZETESİ

Sayı: 2 *1 Nisan 1988* *500 TL (KDV Dahil)*

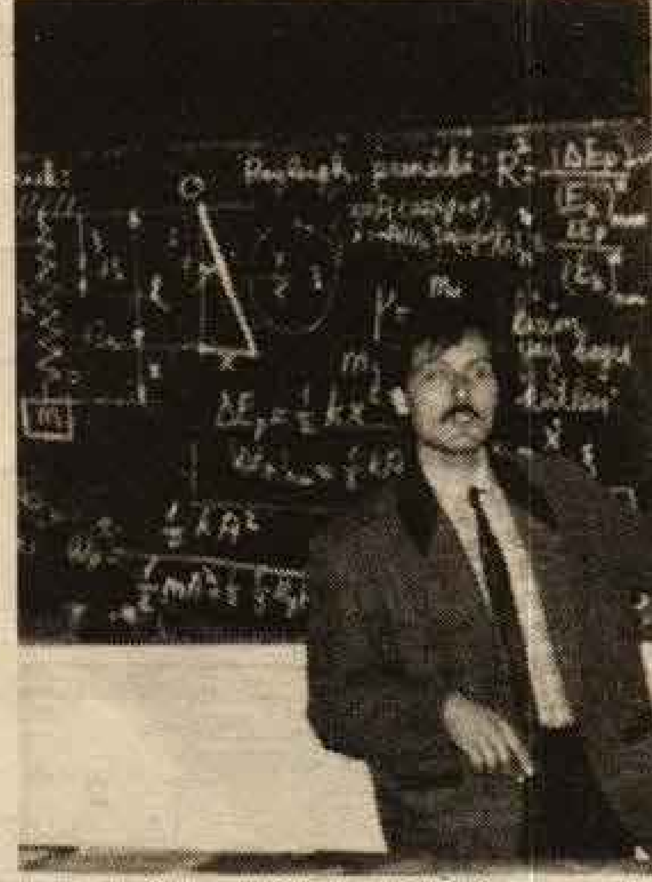
Tayfun SEVER

Son aylarda İstanbul Üniversitelerinde bir dizi 'bilimsel' konferanslar ve bunları destekleyen slayt gösterileri yapılıyor. Okul yönetimleri 'ayarlanarak' yapılan bu konferanslarda bedava kitap dağıtılıyor. Özellikle öğrenciler için düzenlenen bu konferansları yine öğrenciler sunuyor. Bu işi nasıl kotardıklarını soran muhabirimize "bizler maddi olanaklarımızı biraraya getirip bu işe giriştik. Aramızda zengin arkadaşlar da var" diyen gençler yeni konferanslar için girişimlerde bulunduklarını söylediler.

Ana tezleri "evrim teorisini çürütmek" olan bu gençler Adnan Hoca olarak nam salan zatla bağlantılarını saklamıyorlar.

Kendilerine yakın insanların bulunduğu fakülte yönetimlerinden kolayca izin alabilen "yaradılışçılar", "izin almanız kolay oluyor mu?" sorusuna "bütün üniversite kademeleri materyalistlerle dolu, izin almak çok zor" dediler. Bugüne kadar pek çok lisede ve camide de bu kesimlerin bilinç düzeyine

Devamı 15. Sayfada

İTÜ'de "yaradılış" semineri: Öğrencilerin panosu kaldırılırken, "yaradılış"-çılara seminer verme olanağını kim sağlıyor? Bir "yaradılış"çı İTÜ'deki bir anfide seminer verirken görülüyor.

YETKİLİLERE SORUYORUZ

ÜNİVERSİTELİ

Bilim adamı vasfı olmayan üniversite öğrencilerine -üstelik tüm bilim çevrelerince ciddiye alınan bir konuda- üniversite kapılarını; slaytlı, organize seminerleri için neden, **hangi bilimsel sağduyuya** dayanarak açtınız?

Bu tür "faaliyetler" için kendi fakültenizi ilgilendiren konularda kendi öğrencilerinize de **aynı kolaylıkla** izin veriyor musunuz?

Bu insanlara izin verirken öncelikle kim olduklarını araştırma gereği duydunuz mu?

Devamı 15. Sayfada

YURT-KUR ÖĞRENİM HARÇLARINI ÖDEYEMİYOR

9 Eylül Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dekanı Prof. Atilla Sezgin: "Bulaşıkçılık yapın, küpelerinizi satın harcınızı ödeyin devletin imkanları bu kadar..."

Yurt-Kur'un ödemegüçlüğü içinde bulunduğu ve öğrencilere verdiği öğrenim harcını ödeyemediği öğrenildi.

Yurt-Kur'dan öğrenim harcı kredisi alan 9 Eylül Üniversitesi öğrencileri 25 Mart 1988'e kadar harçlarının tamamını ödeyemezlerse kayıt yenileyemeyecekler ve sınavlara giremeyecekler.

Devamı Sayfa 15'de

Fotoğraf: **ÜNİVERSİTELİ**

21 Mart Ormancılar Günü'nde yönetime rağmen, halaya durmuştu Orman Fakültesi öğrencileri. Tüm üniversitelilere sesleniyordu halayları. "Ne dersiniz? Var mısınız bizimle halaya!" diye...

Orman Fakültesi yönetimi ne yapıyordu bu sırada? Ne yapacak? Dünya Ormancılık Gününü İTÜ'de kutluyordu. Kendi öğrencilerini terkederek, kendi gününde öğrencileriyle neşelenmeyi, coşmayı -adeta- utanç verici sayarcasına...

II. DTCF DOSTLUK ŞENLİĞİ YAPILDI

23 Mart 1987 Çarşamba günü saat birde **Şato Yazar Düğün Salonu**'nda binden fazla öğrenci toplanmıştı. Bu gençler **DTCF II. Dostluk Şenliği**'nde birarada dansedip programı izlemek için toplandılar. Şenliğe İnsan Hakları Derneği'nden **Genel Sayman İhsan Atar** konuşmacı olarak katıldı. Şiirler söylendi, **FOLKTUR**'da halkoyunları ve halk müziği ile şenliğe renk kattı. Ayrıca şenlik boyunca 35 kitap ve iki adet **Üniversiteli** abone kartı hediyesi, çekilişle belirlenen isimlere verildi. Şenlikte **DTCF** öğrencileri bir skeç sundular. Skeçte Üniversiteli muhabiri Ziya da rol aldı.

HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ'NDE BİR ÖZEL İŞLETME: FEYCAN

Yaklaşık iki yıldır plastik bardaklarda sıcak içecekler satmaktadır. Geçenlerde bir arkadaşımız içtiği çayın dayanılmaz derecede kötü bir tadı olduğunu farketti. Arkadaşlarına tattırdı, onlar da kötü

Devamı Sayfa 15'de

BASIN-YAYIN YÜKSEK OKULU'NDA ÖĞRENCİLERE YER YOK

Ankara Üniversitesi Basın-Yayın Yüksek Okulu öğrencileri ders dışındaki zamanlarında oturup çay içecek, sohbet edecek yer bulamıyorlar.

Devamı Sayfa 7'de

Gençlik eğleniyor

TAMER BARAN

Kocaman düğün salonu gençlerle dolmaya başlıyor. Rengarenk, çeşit çeşit giysili, kızlı erkekli bir çok genç masalara oturuyor, sabırsızlıkla programın başlamasını bekliyorlar. Derken müzik açılıyor. Dans etmek için fırsat kollayanlar doluşuyorlar piste, slow dans başlıyor. Kimisi kavalyesinin omuzlarına koymuş ellerini, kimisi daha resmi, yarım metre mesafeli.. Derken "**kalksam**

Devamı 3. Sayfada

Dernekler "suç işlenmesini önlemek" için kapatılıyor.

Ali Dikici/İZMİR

İzmir'de bir dizi dernek polisçe kapatıldı.

Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Öğrenci Derneği (ETÖD) de kapatılanlar arasında. Polis, 5 Mart gecesi dernekte yaptığı aramada, suç unsuru bulunduğunu öne sürerek **ETÖD**'ü kapattı. Bu konuda, öğrencilerle yaptığımız röportajları yayınlıyoruz...

Özgür Karcıoğlu (ETÖD Y.K. Bşk.): 5 Mart gecesi derneğimizde yapılan aramada suç unsuru bulunduğunu söylediler. Bunlar, geçen yıl

Devamı Sayfa 15'de

Sizi kim kışkırttı?

Birgün Ekinci/İZMİR

Dokuz Eylül Üniversitesi harç kredisini öğrenciye ödemiyor. Bunun için harç kredisini kolaylık ol-

Devamı Sayfa 15'de

OKUYUCU MEKTUPLARI

Artık bahar. Bahar mevsimi ile gençlik arasında yakın bir bağıntı var. Uçarılık, güzellik değişkenlik ve özgürlük baharla gençliğin ortak özellikleri. Ama sanmayınki gözlerimizdeki bu ışık bahardandır. Hayır bahardan değil. Bahar güneşi ile aydınlanan yazı masamızın üzerinde yığılı duran mektuplardan. "Üniversiteli" çıkarken tüm öğrenci gençliğin sesini duyurabileceği bir kürsü olmayı amaçlıyordu. Amaçlanan zordu. Zorluklar kafalarda soru işaretleri, dillerde acabalar bırakıyordu. Ama ilk sayımızdan sonra elimize geçen mektuplar yüreğimize su serpti. Mektuplar sevinç, özlem ve umut yüklüydü. Mektuplar önümüze koyduğumuz amacın doğruluğunu kanıtlayan içten sözcüklerle yüklüydü. İşte o sözcükler; sıcacık gülümsemeler konduruyor dudaklarımıza, ışıltıya boğuyor gözlerimizi, yüreklerimizde incecik bir kıpırtı ve ayrımında olmadan mırıldanıyoruz, "maya tutmaya başladı" diye.

Elimize ulaşan ilk mektup **M.Ü. Eğitim Fakültesinde** okuyan Selda Yet arkadaşımızdan "üniversite sıralarında ilk senem olmasına rağmen üniversiteli gençliğin yaşadığı hayatı hemen her yönüyle tanıdım. Şahidi olduğum bu hayatı kaleme aktarmak isterim. Üniversiteliyi ilgilendiren her konuda ben de varım" diyerek kendi sorunlarına olan duyarlılığını dile getiriyor. Selda arkadaşımız "bizlere böyle bir imkan sağladığınız için bütün üniversiteliler adına binlerce teşekkür" diyerek tamamlıyor mektubunu.

İkinci mektubumuz; **Ankara Gazi Üniversitesinden** yazan Hakkı Cem arkadaşımızdan. "Tüm üniversitelilerin aynı çatı altında toplanmasının umuduyla dolu olduğunu" belirten Hakkı Cem "Gazi Üniversitesi Uluslararası Bölümünden tüm üniversitelilere yürek dolusu sevgilerle bir de şiirini yollamış. "Ankara Sancısı" adlı şiirinin bir bölümünü yayınlıyoruz.

"...
Derken birgün;
Fakülte kantinlerinde
buluşacağız yine.
Yanaklarımızda
sıcacık üniversiteli öpüşleri
dudaklarımızda
eski günlerin türküleri
bir bardak çaya banacağız
delişmen gençlik düşlerimizi."

İ.Ü. Fransız Flolojisi'nde okuyan Nilgün Örnek arkadaşımız şöyle diyor mektubunda: "Merhaba. Adım Nilgün. Başına buyruk bir üniversiteli olarak aynı benim vasıflarımı taşıyan gazetenizde çalışmak istiyorum. Nasıl mı? Şiir, öykü yazarak, röportajlar yaparak, olmazsa bulmaca hazırlayarak karikatür çizerek yani içimizden ne gelirse, onu yaparak." Nilgün arkadaşa söyleyecek fazla bir şeyimiz yok. O sanki bizim düşüncelerimizi okumuş. Çalışmalarını heyecanla bekliyoruz.

Bir başka mektup **Edirne'den Metin Turan** arkadaşımızdan geliyor. Metin Turan üniversiteli ile öğrenci gençliğin yayın alanında bulunan bir boşluğun doldurulduğunu belirterek gazetemizin biçimine ilişkin eleştiriler getiriyor. "Çok fotoğraf seçimi içinde yazıları boğan mizanpaj çıkıyor ortaya. Bunları giderir yazıları daha net bir görünüme kavuşturarak, fotoğraf seçiminide belli oranlarda tutarsanız sanırım daha güzel bir görünüm kazanacaktır." gazetemizin biçimine ilişkin Turan arkadaşın ki de içerisinde bir dizi eleştiri aldık. Gelen öneriler temelinde Üniversiteli'nin biçimini daha da güzelleştirmek amacındayız.

A.Ü. SBF'den yazan M.Tansel Yıldız arkadaşımız gazeteciliğe meraklı olduğunu ve "eğer mümkünse sizin gazetenizde muhabir olarak görev almak istediğini, gerekli işlemlerin ve şartların neler olduğunu" soruyor. Arkadaşımızın bu istemini sevinçle karşılıyoruz. Bu konuda kendisine yazacağız. Ama bugünden ilginç haber ve yazılarını bekliyoruz.

Yine Ankara'dan ODTÜ'den yazan İsmail Ateş adlı dostumuz "yayınlayacağınız gazeteye değin bilgiyi içeren broşürü okudum. Biz üniversitelilerin sorunlarını dile getirecek dile getirecek bu gazete ile çalışmayı çok isterim. Ancak konuyla ilgili daha çok ayrıntıyı içeren bir bilgi istemiyle size yazıyorum." İsmail dostumuza da bu konuda bilgi için mektup yazacağız. Ama kendisinin bu bilgiyi beklemeden çalışmalara başlayacağına inanıyoruz.

Bu sayımızda ancak bu kadar mektuba yer verebildik. Gelen mektuplarda değişik konular ele alınmış. Bize yazanlar gençlik duyarlılığı ile eksikliklerimizi ve olumlu yanlarımızı belirtiyorlar. Hemen tüm mektuplarda Üniversiteli'ye katkıda bulunma istemi var. Bu ibtem işlevli bir Üniversiteli yaratma çabasıyla iç içedir. **Altını kalın çizgilerle bir kere daha çizerek belirtiriz ki, Üniversiteli başına buyruk tüm üniversitelilerin gazetesidir. Bunun içindir ki, tüm başına buyruk üniversitelilerin katkısıyla çıkmak zorundadır.** Yani gözlerimiz kapıda kulağımız postacının ayak seslerinde, göndereceğiniz, haber, röportaj, hikaye, şiir, desen, fotoğraf, bulmaca, satranç v.b gibi çalışmalarınızı bekliyoruz.

Sevgiyle dostlukla...
ÜNİVERSİTELİ

Herhangi bir üniversite öğrencisinin 24 saati... Karikatür bantı elimize mektupla ulaştı. Nail Eren arkadaş çizmiş. Kendisine teşekkür ederiz.

İ.Ü. Hukuk Fakültesi'ndan Şebnem Gökçeoğlu mektubunda Üniversiteli'nin çıkışını sevinçle karşıladığını belirttikten sonra gazetemizin biçimine ilişkin eleştirel öneriler sunuyor. "Yazıların daha kısa olması gerekiyor. Ders çalışmaktan kafasını kaldıramayan zaman sorunuyla karşı karşıya kalan öğrenciler açısından bu önemli bir nota... İlk sayınızda kültür sanat sayfalarınız yok... Bu sayfalarda profesyonel etkinliklerden çok öğrenci etkinliklerine yer vermeniz daha anlamlı olacaktır. Nâzım Hikmet'e Yurttaşlık Kampanyası önemli ve güncel bir sorun. Ama bu konuya iki sayfa yer verilmesini yanlış buluyorum." Şebnem arkadaşımızın eleştirilerinde haklılık payı olduğunu düşünüyorum. Bundan sonraki sayılarımızda önerilerinden yararlanacağız.

İ.Ü. Çapa Tıp Fakültesinden yazan Tayfun Köroğlu adlı arkadaşımız; ilk sayımızı beğendiğini belirttikten sonra Üniversiteli'ye ilişkin şu eleştiriyi getiriyor. "Çalışmalarınızın birçoğu size ait. Oysa sizin gibi bir gençlik gazetesinin daha çok gençlerin yazıp gönderdiği şeylere yer vermesi gerekir." Tayfun arkadaşımızın bu eleştirisine yürekten katılıyoruz. Bu anlayışı yaşama geçirmek amacındayız. Ama bu arada Tayfun arkadaşımızında aktif katkılarını bekliyoruz. Tayfun arkadaş bize şiirlerinide göndermiş. "Geceler" adlı şiirinden bir bölüm sunuyoruz.

"..........
yalan bunlar yalan. Gerçekte,
bir parçasıyım yalnız, içimdeki
yalnızlığın!
Geceler uzun,
geceler kahpe!
Biteceği tükeneceği yok.
Uykusuzluğun, diz çökmüş, azat
dilenir benden
Oysa benim uyuyacağım yok.
Daha bir ömür boyu.
.........."

Sahibi ve Yazıişleri Müdürü: Sultan ALTUN • Teknik Yönetmen: Mehmet KIRARSLAN • Haberler: Mesut ÖZDİNÇ • Araştırma: Altan YAŞAR • Kültür: Tayfun SEVER • Mali ve İdari İşler Koordinatörü: Ahmet ÜMİT

ÜNİVERSİTELİ

Bu sayıya katkısı bulunanlar: Oktay ÖZCENGİZ, Tamer BARAN, Kazım POLAT, Sadık ALBAYRAK, Aliye UÇAR, Muzaffer KURTULUŞ

Abone Koşulları: 3 Aylık 2500 TL, 6 Aylık 4500 TL, Yıllık 8000 TL

Yönetim Yeri: Çakırağa Mah. Abdüllatif Paşa Sok. Şekerci Han 6/29 Aksaray-İSTANBUL

Basıldığı Yer: Murat Ofset

DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ

Halk Oyunları Yarışması 10 Martta Yapıldı.

D.E.Üniv. Hukuk Fakültesi
Ayşım TOKCAN

5 Fakülte ve 9 Ekibin katıldığı yarışmada Mühendislik Mimarlık Fakültesi Bergama yöresi kadın oyunları ile birinci oldu. Bergama Ekibi 29 Mayıs'ta Malatya'da yapılacak Üniversitelerarası Halk Oyunları yarışmasında 9 Eylül Üniversitesini temsil edecek.

Yarışmaya katılan ekipler şunlardı: Bergama Kadın Oyunları (Mimarlık-Mühendislik Fakültesi), Artvin Oyunları (Mimarlık-Mühendislik Fakültesi ve Aydın Turizm M.Y.O.), Zeybekler (Mimarlık-Mühendislik Fak. ve Buca Eğitim Fakültesi), Manisa Oyunları (Buca Eğitim Fak.), Burdur Kız Oyunları (Hukuk Fakültesi), Fethiye Oyunları (Muğla İşletmecilik Y.O.)

Her oyunumuzun ayrı bir anlam ve özelliği olduğu düşünülürse yörelerin yarıştırılması ve birinin diğerlerine üstün bulunması aykırı gelebilir.

Ama şöyle söylenemez mi: Yöresinin özelliğini en iyi canlandıran, yüzyıllar boyunca birikip oluşan kültürü en iyi sahneye koyan ekip elbette ki birinci olmalıdır.

Fotoğraf: **Oktay Özcengiz**

Üniversitelerde 16 Mart Anıldı: 10 yıl önce İstanbul Üniversitesi kapısında yedi öğrencinin ölümüyle sonuçlanan bombalı saldırı çeşitli etkinliklerle kınandı. 15 Mart akşamı Dünya Sineması'nda yapılan gecede 16 Mart saldırısı canlandırıldı. Çeşitli müzik topluluklarının katıldığı gece, çeşitli dergi temsilcilerinin katıldığı bir panelle sona erdi.

Ertesi gün, Laleli'de toplanan 1000'i aşkın öğrenci saldırıyı kınayarak dağıldı.

FOLKTUR'DA NEDENİ BELLİ OLMAYAN YANGIN

ÜYELERİN ÇOĞUNLUĞUNU ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİ OLUŞTURUYOR.

ANKARA (Üniversiteli)

1976'dan günümüze değin halkbilim çalışmalarını sürdüren **FOLKTUR (Folklor Araştırma Turizm ve Eğitim Derneği)** 14.3.1988 Pazartesi gecesi nedeni belli olmayan bir yangın sonucu tüm birikimini yitirmiştir.

FOLKTUR ne yapıyordu? Halkoyunları, halkmüziği, tiyatro, halk elsanatları, araştırma-eğitim kolları ve yayın organı **FOLKTUR SANAT** ile halkbilim çalışmalarını, her geçen yıl daha da yetkinleşen üyeleriyle sürdürüyordu. Birçok yörede gerçekleştirdiği ve devam ettirdiği alan araştırmalarını da devingen halkbilim anlayışı doğrultusunda değerlendirme ve halkbilimi salt geçmişte değil günümüzde de arama çabasındaydı.

Dernek içi çalışmalarımız, üyelerimizin özverileri ve birlikteliğiyle, ortak üretimin verdiği coşkuyla sürdürülmekte; sekiz yöre halk oyunları giysisinin dikiminden, kitaplığımızın oluşturulmasına değin birçok çalışma böylesi bir üretimin sonucuydu.

Hergeçen gün daha güzel çalışmalar yapmayı ve bunları tüm halkbilim ve ilgili çevreye iletmeyi erek edinmiş insanların oniki yıllık emeklerinin sonucu bir gecede ortadan kaldırılabiliyordu.

Hiçbir katkı olmaksızın çalışmalarını sürdüren birçok amatör dernek gibi **FOLKTUR** da, salt üyelerinin özverilerine ve bilinçli katılımlarına güvenmektedir. Birlikteliğimizle **FOLKTUR'u yeniden yaratma çabasındayız. Duyarlı çevrelerin desteğini bekliyoruz.**

HESAP NO: T.İş Bankası Başkent Şubesi 4299-171614

ESKİŞEHİR'DE REKTÖRLÜK UYGULAMALARINA "ALKIŞ"

*Anadolu Üniversitesi öğrencileri, Danıştayın, kaydı silinen öğrencilerin lehine aldığı kararı, Rektörlüğün uygulamaması ve atılmaların sürmesi üzerine istemlerini içeren, bin imzalı bir dilekçeyi 23 Mart günü, toplu olarak Rektörlüğe verdiler. Kalabalık bir topluluk'la Rektörlük önüne gelen öğrenciler, dört temsilci belirleyerek Rektör yardımcısı **Prof. Dr. Akar Öcal** ile görüştüler. Temsilciler Rektörlük binasından çıkarken dışarıda bekleyen öğrenciler, alkış tutarak uygulamaları protesto ettiler.*

Gençlik eğleniyor

Baştarafı 1. Sayfada

mı, kalkmasam mı?" diye düşünüp duranları harekete geçirecek bir ritme dökülüyor müzik, ayaklar birbirine karışıyor. Sıçramalar, zıplamalar, hoplamalar, gırla... Eeee, ne de olsa gençlik eğleniyor.

14 Mart Sağlık Haftası nedeniyle düzenlenen, **"I.Geleneksel Hippokrat Şenliği"**'nden söz ediyoruz. Çağdaş Hippokrat dergisinin düzenlediği, tıp fakültesi öğrencilerinin katıldığı bir çay bu. Elbette katılanlar yalnızca 'tıpçı'lar değil; eczacılık öğrencilerinden baytar adaylarına, Boğaziçi'lilerden İTÜ'lülere duyan gelmiş. Sunucu arkadaşın dediğine bakılırse, Erzurum'dan birileri ve bir adet te Almanyalı bile varmış...

Programda sırasıyla şunlar vardı: Çapa'dan Aykut ve klasik gitarı, Marmara Tıp'lı öğrenciler den özgün müzik dinletisi, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Tiyatro Kulübü'nden küçük bir skeç ve Almanya'dan gelip geceye katılan Çetin ve birbirinden güzel türküleri... Çetin'in sunduğu dinleti, özellikle Ege türküsü Çökertme çok yoğun alkışlanıyor ve hemen Çetin'in sahneyi terketmesinin ardından, **"İsteriz!"** çığlıkları dolduruyor salonu. Ve yine Çetin, bu kez gençliğin sevgilisi Livaneli'den türküler...

Gençleri tutmak olası değil. Herkes kıpır kıpır, herkes piste fırlamak için dört gözle bekliyor müziğin başlamasını. Sevilen disko parçalarıyla başlayan dans slowla sürüyor ve küçük bir aradan

Fotoğraf: ÜNİVERSİTELİ

sonra tavarne müziği... Yo, iç bayıltan parçalar değil, şıkır şıkır oyun havaları... Az önce yanak yanağa dansedenler şimdi karşılıklı göbek atıyorlar.

Eğlence bittiğinde herkes gelirken olduğundan daha mutlu, daha coşkulu olduğu halde terkediyor salonu. Ve yüreklerde bir dilek: En kısa zamanda bir daha... Sağolasın Hippokrat...

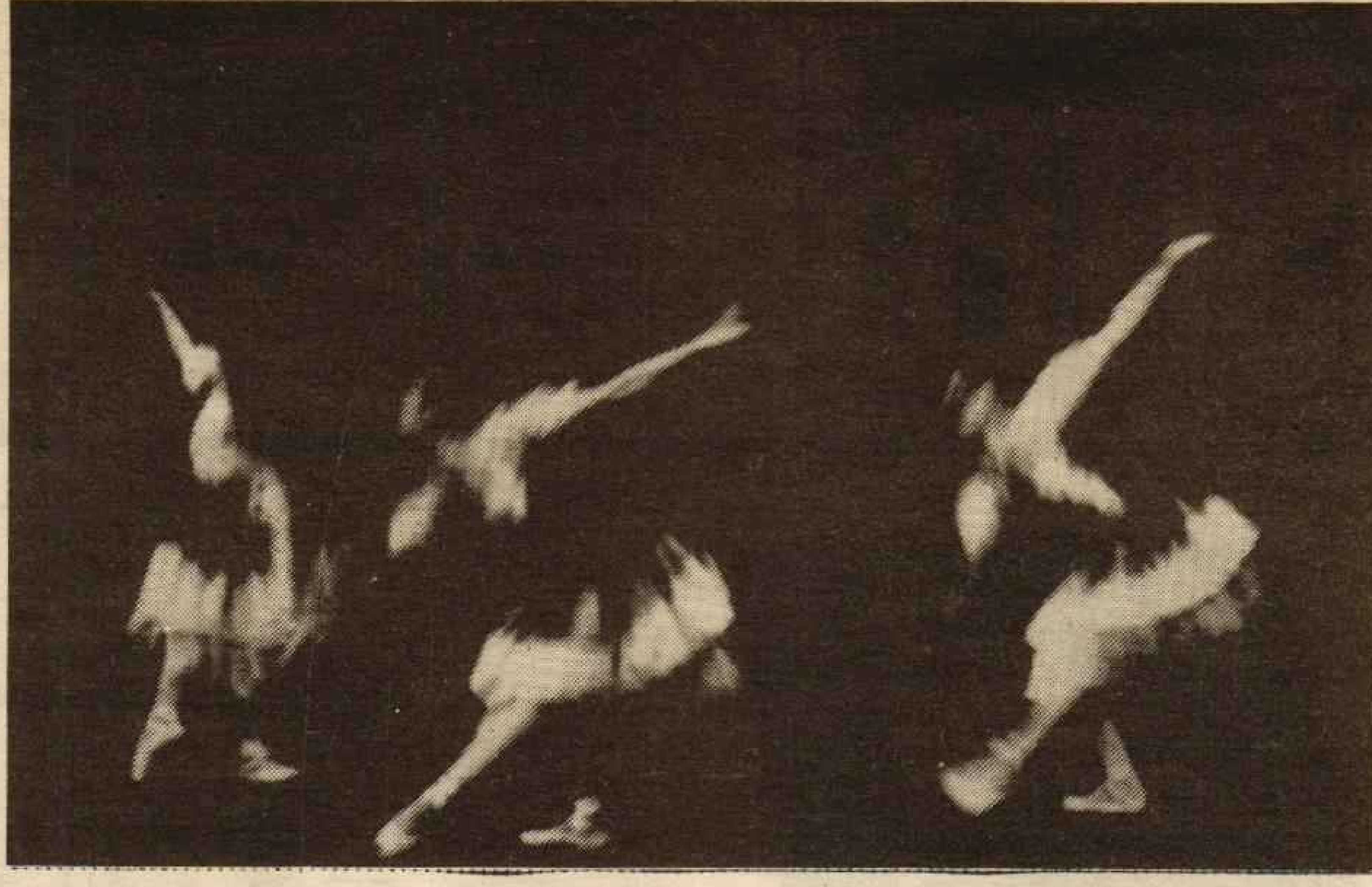
Fotoğraf: Selim SOYTEMİZ

MİMAR SİNAN ÜNİVERSİTESİ'NDE 16 MART ANILDI

Mustafa KIRARSLAN

16 Mart 1988 Çarşamba günü **MSÜ** kantininde toplanan **50** kadar öğrenci, üzerinde **"UNUTMAYACAĞIZ-16 MART"** yazan rozetleri yakalarına takarak masalara oturdular. Bir öğrencinin yaptığı konuşmadan sonra, öğrenciler grup halinde **Osman HAMDİ Salonu**'na gittiler. Burada bulunan **NIKE** heykelinin önüne karaya boyanmış bir tuval konuldu. Saygı duruşundan sonra heykelin önünde oturan öğrencilerden bir konuşmacı: **"Bundan 10 yıl önce insanlığın tarihsel onuruna bir lekedahadüştü. NIKE insanlığın estetik zaferini, siyah tuval de bu lekeyi temsil eder."** şeklinde bir konuşma yaptı. Olayları baştan sona izleyen **MSÜ Rektörü Gündüz Gökçe**'nin **"arkadaşlar sizi dışarıya alayım"** demesinden sonra öğrenciler alkış tutarak tekrar kantine doğru yürüdüler.

Bu bizim ilk balemiz

İdris ÜÇYOL

Bale sanatını merak eder dururdum. Nihayet geçenlerde izleme olanağı buldum. İzleyeceğim bale bilinçli bir seçimin ürünü değildi. Benim için rastlantıydı: Şımarık Kız...

İzlenimlerimi olduğu gibi yazmak istiyorum. Neler hissettiysem, aynen anlatacağım. (Başarabilecek miyim, acaba?)

Sahne karardı. Orkestra şefi yerini aldı ve şimdi spot ışığı onun üzerinde. Çubuğunu kaldırdı. (Şeflerin kullandığı çubuğun teknik adını bilmiyorm. Dürüst olmak gerekir, değil mi?) Sessizlik... ve çubuğun hızla aşağıya inişiyle başlayan tatlı bir müzik. Nefisti doğrusu. Sonra perde kalktı, bir horoz ve tavukların dansıyla balenin birinci perdesi başladı. Aaa! Kadın resmen ayak parmaklarının ucunda duruyor... Arabesk figürünü geçti. (Bu figürü anlayacak kadar baleden çakıyoruz, canım. Sezar'ın hakkı Sezar'a...)

Balenin konusu bir çiftlikte geçiyordu. (Konu biraz Türk filmlerine benziyordu, ama olsun.) Nam-ı diğer Şımarık Kız, çiftlik sahibi kadının biricik kızıydı ve anladığım kadarıyla da yoksul ama gönlü zengin yakışıklı bir çocuğa epeyce aşıktı. Töbe, töbe, nerden çıktı bu palyaço? Ha, bu da kızı isteyen zengin aile çocuğu. Şu kalantor Meksikalı da onun babası. Şımarık kızın anası da kızını bu kırmızı şemsiyeli, kısa pantolonlu, sarı lepiska saçlı, palyaço şapkalı, ödlek züppeye verme heveslisi. Birinci perdede böyle başlayan konu, ikinci perdede de böyle sürüyor.

3. perdede olayın gelişimi, mutlu bir kavuşma ve ereğe ulaşma tablosuna doğru akıyor. Şımarık Kız, sevgilisiyle odada öpüşürken yakalanıyor. Cadaloz anasına uzun uzun yalvarıyor, herkes yalvarıyor... veee mutlu son: Kalantor Meksikalı,Şımarık Kız'ı oğluna almaktan vazgeçiyor. Annesi kızı sevdiği çocuğa veriyor. The end...

Yer yer baş kadın ve baş erkek oyuncunun (yani baş balerinle baş baletin) yaptıkları güzel hareketler karşısında mest olarak geçirdiğim tatlı dakikalar bitti işte. En kısa zamanda başka bir baleyi seyretmek kararıyla terkettim AKM'yi. Ben baleyi çok sevdim dostlar. Size de salık veririm.

ŞİİRLERİMİZ

AŞK BİTTİ

Özgürlüğümüzü tadında yitirip sevgimizi
Dostça bir elveda ile ayrılırken
Bir öpücük kondur dudaklarıma hüzün tadında
Öyle git
"Aşk bitti" diyebileyim ben de
Yeni bir sevda'nın eşiğinde

ENGİN SARI
Adalet Yüksek Okulu/İZMİR

İSİMSİZ

Gözlerimin sendikası yok
Grevleri de yasak
Çıkar başındaki demir tokaları
Saçların özgür olsun rüzgarda

YILMAZ GÖRGÜLÜ
M.Ü. Teknik Eğitim Fakültesi

BAHAR

Bahar toprağa düşmez ilkin
usuma düşer usulcana
yüreğime düşer kaynayarak
sonra su yürür badem çiçeğine
sonra yeşile yanar toprak

ALİ DİKİCİ

Bu "Orta Yazısı"nda ("Köşe Yazısı"na inat) daha "yaşlıca" olanlar seslenecek her 15 günde bir.

YARINLARA BİÇİM VERECEK KAFALAR

Şahap Balcıoğlu

1954 genel seçimlerinden önce çalıştığım gazete adına "**nabız yoklama**" gezisine çıktım. Mersin'den başlayan yolculuk Urfa'da noktalandı.

Geziden bende kalan en önemli anı, dünyanın ilk üniversitelerinden birinin **Harran**'da gerçekleştirilmiş olduğunu öğrenmemdir. Yerini bugün otların bürüdüğü **Harran Üniversitesi**, peygamberler yatağı olan o çevreye, giderek dış ülkelere bir zamanlar bilim ve bilgi ışığı dağıtmıştı. Koca ocak nasıl söndü? **Harran**'daki üniversitenin kalıntılarında bugün neden toprak işçisi "**azaplar**" yorgun argın geziniyor? Sorunun yanıtı ayrı bir yazının konusu.

Üniversiteler insanlık tarihinin kilometre taşları, sıçrama rampalarıdır. Günümüz Türkiyesinde önce ilk ve orta öğrenimden geçme olanağı bulan, daha sonraysa barajı aşıp kapağı üniversiteye atan genç insan "**eğitim maratonu**"**nda ulaştığı o aşamanın değerini iyi bilmek durumundadır. Bu sözlerle kimseye "kıyakçılık"** yapmaya çalışmıyorum. Ancak, güneydoğudaki gerillacılık hareketlerinin ardında yatan en önemli gerçeklerden birinin de, oralı gençlerin liseden sonra üniversitede okuma olanağı bulamaması ve de işsiz kalması olduğunu biliyorum. Gelmiş geçmiş yöneticilerin hepsini utandırması gereken bu tablo ülkenin batısında başka bir görüntüye bürünür: İşsizler ordusuna katılan diplomalı yüzbinler ve okumuş kafalarla palazlanıp daha da güçlenen kent mafyası. Bunun sonunun nereye varacağını görüp anlamak için fazla zekâ gerekmez. Ekonomik ve sosyal koşullar sağ ve sol akımları besleyen kaynaktır.

Yüksek öğrenimini bitiren herkes aldığı eğitimin uzantısı olan bir iş kolunda ekmek bulabiliyor mu? Ne gezer. İktisat, mühendislik, hattâ tıp fakültesinden diploma alanların boş gezdiklerini ben biliyorum. Ne var ki topluma -bugün için- düzen veren görüş açısının da değişeceğini unutmamak gerekir. Üniversite öğrenimi kişinin ilerde geçerli ve sürekli bir iş bulması için elbette ki değerli bir anahtar. Ama yüksek öğrenim aslında kişinin kendi kafasını aydınlatan, ona kültür denizinde yol aldıracak olanakları sağlayan yelkenlidir. "**Hayat üniversitesi**" elbet çok önemli. Ama dünyaya yön verenler, karanlığı aydınlatanlar hep maddeci görüşle, pozitif bilimle yüklü kafalar oldu, "**ilim yayma cemiyetleri**" ya da "**aydınlar ocağı**" anlayışı değil. Lumpen kültürüyse hiç değil.

Dönmedolabın başka bir yanı var: **Bilgiyle para çoğunlukla birlikte yürümüyor. Ve de para genellikle bilgili yerine başka** bir "ilgili"ye gidiyor. Acımasız ve pis bir oyun.

Üniversite dünyasına adımını atan genç insanın kendini maneviyatçı görüşten sıyırabildiği ölçüde o çatı altında yer almaya hak kazanacağına inanıyorum. Medrese kafasıyla matematik ya da fizik eğitimi alınabilir. **Fakat** unutmamak gerekir ki insanlık tarihinin büyük aşamalarını maddeci kafalar sağladı. Maneviyatçılıkla ilericilik birlikte yürümez. Maneviyatçılığa yaraşan davranış tutuculuktur.

Işıklandırılmış kafa dinamodur. Türkiyenin yarınlarını o kafalar biçimlendirecek.

Topluma asıl "**çağ atlatacak**" olan yine o kafadır. Bu böyle biline.

Merhaba üniversiteli arkadaş!

RENE DESCARTES

RENE DESCARTES (1596-1650)

Fransa'da **Touraine** eyaletinde doğdu. Varlıklı, aristokrat bir ailenin oğlu. **LA FLECHE** Cizvit okulunda okudu. Burada eski diller, mantık, ahlak, fizik, metafizik ve matematik dallarında eğitim gördü. Daha sonra askerlik yapar. Yalnız yaşamayı sever. Çalışmalarını yanlızlık içinde üretir. Analitik geometrinin kurucusudur.

"Cogito ergo sum" mu?

Siz böyle düşünmeyebilirsiniz. Doğaldır bu. Çünkü 20. yüzyıldayız. Descartes felsefeye bakınca birbirini tutmayan, birbiriyle çelişen bir bilgi yığını görür karşısında. Bu nedenle her şeye süphe ile bakar. Bu şüphede bir arayış vardır. Kendisinden önceki herşeyden şüphe ederek, süphe edilmeyecek tek **şeyi bulur**. **O** da şüphe **ettiğinin bilgisidir**. Böylelikle düşünebilme yetimizin gerçek, açık-seçik bir bilgi olduğu sonucuna varır. Buradan şu ünlü önermesine varır: "**Cogito ero sum**" yani "**düşünüyorum, öyle ise varım.**" Bu sonuçla birlikte şüphe ettiği şeyleri **(Tanrı, insan, evren)** yeniden temellendirerek yerlerine koyar. Onlar artık **Descartes**'in mantık silsilesinde gerçek ve güvenilir olmuşlardır.

Descartes bize kimi düşüncelerin doğuştan olduğunu ileri sürer. Örnek: Tanrı kavramı gibi. "**Doğuştan düşünceler**" açık seçiktirler ve bilgi değerleri yüksektir. Bununla birlikte duyularımıza dayanarak dışardan gelen bilgiler bulanık ve karışıktır. Bulanık ve karışık olduğu için bilgi değeri de düşüktür.

Descartes'in varlık problemini nasıl çözdüğünü ya da çözemediğini irdeleyelim: Evren sonsuz olan Tanrı ile sonlu olan cisim ve ruh adını verdiğimiz üç töz'den meydana gelmiştir. Ruh'un temel niteliği düşünme yetisidir. Cismin ise yer kaplamadır. **Descartes** burada bir tartışmayı başlatıyor. Fakat ruh ve beden ikiliğini aşamıyor. Bu sorun ondan sonra çeşitli biçimlerde 17. yüzyıl boyunca tartışma konusu oluyor.

Descartes için ne dediler?

RENERİ: "Işığım, güneşim, Tanrım"

LAFONTAİNE: "Eskiden yaşasa idi Tanrı olarak görülebilecek bir ölümlü"

HUYGENS: "Yüzyıllar böylesini yaratmadı."

Bu sözler çağını ne kadar etkilediğini anlatmaya yetmiyor mu?

FARKIMIZ

Bir yürek
Benim için bir dünya, bir kaynak, sönmeyen bir ateş
Senin için bir parça et, biraz kan
Hepsi bu.

Bir sevgi
Benim için bir yaşam, bir masal, solmayan bir çiçek
Senin için bir parça heyecan, biraz coşku
Hepsi bu
Bir insan
Benim için bir ruh, bir nefes, olmayan bir dilek
Senin için bir parça toprak, biraz su
Hepsi bu

Bir ayrılık
Benim için bir paslı çivi, bir ölüm, kanayan bir yara
Senin için bir parça özgürlük, biraz hüzün
Hepsi bu

ŞULE KAYIR
İTÜ Mimarlık

Muğla İşletmecilikte ilkokul uygulamaları

Mesut ÖZDİNÇ

Muğla İşletmecilik Yüksek Okulu'nda ilkokulu anımsatacak ilginç uygulamalara girişiliyor. İkinci sınıfta bu yıl okutulmaya başlatılan **"bilgisayar"** dersinin öğretim görevlisi **Yrd. Doç. Misket Yektay,** öğrencilerin 8 biner lira vererek **"disket"** almalarını istiyor. Öğrencilerin **"bu tür harcamalar okul tarafından yapılmalı, bizden alınan harçar nereye gidiyor?"** şeklindeki soruları ise yanıtsız bırakılıyor.

Yine, üçüncü sınıfta okutulan **Üretim Yönetimi** derslerine giren **Yrd. Doç. Misket Yektay,** öğrencilere bir sonraki ders için kitaptan çalışma ödevi veriyor. Bir sonraki dersin ilk onbeş dakikasında ödev olarak verdiği konu üzerinde sınav yapıyor. Sınav sonuçlarını **'başarılı'** ve **'başarısız'** olarak değerlendiren **Yektay,** başarısız öğrencilerin yoklama fişine **"yok"** yazıyor. Öğrenciler bu uygulamanın ilkokulda bile olamayacağını, bu uygulama ile devamsızlıktan okuldan atılma tehlikesiyle karşı karşıya kaldıklarını belirtiyorlar.

Muğla İşletmecilik'te komedi uygulamalar bununla sınırlı değil. Okul yönetimi sınavlarda, hangi yönetmelik maddesine girdiği belli olmayan bir uygulama yapıyor. Bu uygulamaya göre: sıraların üzerine numaralar yazılıyor,

öğrencilerden de bu numaraları sınav kağıtlarına yazmaları isteniyor, sınav sırasında **"sağa-sola"** baktığı görülen öğrencelere kendileri haberdar edilmeden düşük not veriliyor. Öğrenciler sonuçları panolardan (0,5 gibi puanlarla) öğreniyor. Bilindiği gibi, sınav yönetmeliğine göre **'kopya'** çektiği saptanan öğrencinin, tutanak tutularak Disiplin Kurulu'na verilmesi gerekiyor.

Öğrenciler okul müdürü **Doç. Dr. Aslan Eren**'e uygulama hakkındaki şikayetlerini dile getirdiklerinde, **"düşüneceğiz"** yanıtını aldılar. Ancak öğrenciler, okul sıralarında halen numaraların durduğunu ve bunun uygulamaya devam edileceğini gösterdiğini belirtiyorlar.

Çemberlitaş Kız Yurdu'nda neler oldu?

Çemberlitaş Kız Yurdu öğrencileri yemekhaneyi ve kantini boykot ettiler. Yurt öğrencilerinin belirttiğine göre, boykot beş gün sürdü. Birinci gün geniş bir destek ile başlayan eylem an-

cak ikinci gününde kantin işletmesinin ve idarenin karşı tutumundan dolayı katılım düştü. Kantin işletmesinin ikinci gün bin liralık yemeği ikiyüz liraya sattığı -yalnız o gün için- ve kantindeki öğrencilere **"Erkek olan boykota devam etsin; hodri meydan!"** dediği görüldü. Daha sonraki günlerde az katılımla boykot tamamlandı.

Kantin işletmecisinin öğrencilere karşı kaba davrandığını gazetemize açıklayan bir grup öğrenci sorunlarını şöyle dile getirdiler.

"Temizlik sorunu her zamanki gibi gündemde. Yemekler bir saatte bitiyor. Birçok arkadaş yemek yiyemiyor. Yemeklerin çoğu karbonhidrat türü yemekler... Yurt temsilcimiz var. Ancak yurt idaresinin temsilcilere karşı tavrı, 'Senin işin formaliteden ibaret' gibisinden, temsilci işlevsiz... Kantinin durumu yemekhaneden aşağı kalır değil. Fiyatlar çok yüksek. Basit bir örnek, dışarda bir ciklet yirmibeş lira kantinde kırk lira..."

KANTİNCİLER ÜZERİNDEKİ BASKIYA SON!

Şeniz CİVİL

Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi kantininde **21 Mart 1988**'de haraketli dakikalar yaşandı. Havanın güzelliğiyle coşan öğrenciler bu coşkularını dışarıya yansıtmak ve başkalarıyla da paylaşmak istediler. Fakat saz eşliğinde türkü söyleyen öğrenciler bir süre sonra kantin çalışanlarınca uyarıldılar. Türkü söylemenin **'yasak'** olduğu gerekçesiyle öğrenciler susturulmak istendi. **"Neşelenmenin yasak olduğu nerede görülmüş, böyle saçma yasak olamaz"** yanıtını alan kantinci, **"etrafın 'şey'lerle dolu olduğunu, kendisinin de uyarıldığını, öğrencileri engellemezse kantinin kapısına kilit vurulacağı ile tehdit edildiğini, ekmeği ile lütfen oynamamalarını"** söyledi. Bunun üzerine öğrenciler saz eşliğinde türkü söylemeyi koridorda sürdürdüler. Karşılaştıkları ilginç yasaklamanın anısını da **"Kantinciler üzerindeki başkıya son"** espirisi ile kalıcılaştırdılar.

ZONGULDAK KIPIR KIPIR

ÜNİVERSİTELİ

Zonguldak Kapalı Spor Salonu'nda 26 Mart'ta yapılan "Özgün Müzik Şöleni"ne yüzlerce üniversiteli gencin yanısıra orta yaş grubundan kalabalık bir dinleyici kitlesi de katıldı. "Barış-Dostluk-Dayanışma" belgisi ile çınlayan salonda Zonguldak Yetiştirme Yurdu'ndan 100 kadar da çocuk vardı. Neşeleri ve tiz çığlıkları ile salondakileri de hareketlendiren çocuklar, bir ara sahneye (Saha kocaman bir sahneye dönüştürülmüştü) inerek türkü söyleyen Merhaba Topluluğu'na karanfiller verdiler. Gece boyunca alkışla tempo tutarak söyleyenleri de coşturan gençler, zaman zaman da hep bir ağızdan ezgilere katıldılar.

Hale Soygazi ile "Kadının Adı Yok" Üzerine Söyleşi

bir varmış bir yokmuş kadının adı yokmuş

SÖYLEŞİ:
Sadık Albayrak/Tamer Baran

Duygu Asena'nın "feminist" kitabı ***Kadının Adı Yok****, çok baskı yaptı ve "çok" sattı. Ardından sinemaya da uyarlandı kitap, Atıf Yılmaz yönetti, Hale Soygazi, Aytaç Arman, Tarık Tarcan ve Şahika Tekand başlıca rolleri paylaştılar.*

Mart ayının son haftasına girildiğinde Kadının Adı Yok da gösteriminin altıncı haftasına girmişti.

ÜNİVERSİTELİ: Film üzerine yapılan bir eleştiride, "belki de kadın oyuncularımız arasında en feministi olan Hale Soygazi'nin başrol oynaması kaçınılmazdı." deniliyordu. Kadın sorununa yaklaşımınızın, rolün size teklif edilmesinde ve sizin oynamayı kabul etmenizde etkisi oldu mu, sizce?

HALE SOYGAZİ: Kitabı okuduğumda, kadının kendini, kimliğini araması bana ilginç gelmişti. Özgeçmişini araştırıyor, buradan yola çıkarak yaşamını değiştirmek istiyor ve bunu yüksek sesle söyleyebiliyordu. Zaten birlikte çalışacaktık, Atıf Yılmaz'la.. Ekip çalışması sonucunda filmin yapılabileceğine karar verdik... Ama daha en başta "feminist" bir film yapmayacağımızı biliyorduk. Amacımız, feminist öneriler getirmek değil, bir kadının tanıklığını dile getirmekti.

ÜNİVERSİTELİ: Kitapta kadının çeşitli erkeklerle ilişkisi veriliyordu. Ancak bir alternatif yoktu. Yani kadın bu erkekte aradığını bulabilir, diyemiyordunuz...

HALE SOYGAZİ: Kadın bir arayış içinde ve başından geçen ilişkiler, seçilmiş ilişkiler değil. Zaten kadın geçmişini çok sistematik bir biçimde irdeleyemiyor. Mükemmel değil, aksine yanlışlar yapan bir kadın. Bence en önemli yanı içine itildiği kalıplara sığmamakta direnmesi.. Bu bunca bir insan için çok önemli... Kitabı okurken bir alternatif olup olamayacağını düşünmedim. Çünkü erkekler suçlanmıyor kitapta, filmde de.. Yalnız filmde, Aytaç'ın canlandırdığı karakter kadına biraz daha yakın bir karakter. Örneğin kadına, "ikimizde kaçağız, ama iki farklı kaçak.." diyor. O da kendini, toplumu ve toplum içindeki rolünü sorgulayan, arayış içinde olan birisi.

ÜNİVERSİTELİ: Aralarındaki ilişki daha farklı, ama..

HALE SOYGAZİ: Daha eşit bir ilişki. Çünkü konuşabiliyorlar ve birbirlerinin ne söylediğini anlamaya çalışıyorlar. Belli kalıplara giren bir ilişki kurmuyorlar. Kadının yaşadığı ilişkileri bir gözden geçirdiğimizde aradığını hiç bulamadığını söyleyebiliriz. Sonuçta özgür olmayı seçiyor... Özgür olmak deyince bundan feminizme kaba yaklaşanların yaptığı gibi cinselliğin özgürce yaşanmasını algılamamak gerek. Özgürlüğü, cinsel anlamda serbestliğe indirgememek gerek... Özgür olmak, kadının kendi kimliğine sahip çıkması ve bir başkasından, bir erkekten geçmemesi.. Yalnız yaşaması gerekmiyor kadının, bir erkekle birlikte de olabilir, evli de olabilir. Önemli olan kendine güvenebilmesi, güven kaynağının kendi özellikleri olması. Medeni durumu değil, kendisi için var olması önemli. Özgür olmak, kadının tek başına var olması, tamamıyle kendi olması demektir.

ÜNİVERSİTELİ: Filmin sonuna gelindiğinde, kadının yaşadığı birçok soruna duyduğu tepki ve hemen ardından bir hayli tartışılan son sahne veriliyor. Ben özellikle son sahne üzerinde değerlendirmenizi almak istiyorum.

HALE SOYGAZİ: Oradaki çıplaklık yönetmenin bir duyarlılığı.. Bir arınmışlık imgesi. Şekspir'den bu yana var olan o simgesel arınmışlık duygusunu bir kez daha yinelemek istemiş olabilir... Aslında kadının yaşamı finalde yeniden başlıyor. Yaşadıklarını, yazdıklarını bir kez daha gözden geçirmesi gerekiyor. O ana kadar kadın belki yanlış değerlendiriyor birçok şeyi. Böyle bir durum söz konusu.. Burada bir parantez açıp sözünü ettiğiniz eleştiriye değinmek istiyorum. Atilla Dorsay'ın eleştiri yazdığını düşünmüyorum. Film eleştirisi, kitaptan yola çıkılarak yapılmamalı. Çünkü kitap ayrı şeydir, film ayrı şeydir. Kitabın dili ayrıdır, filmin dili ayrıdır. Bir sinemacı kitabı okur, beğenir, onu sinemada tekrar yaratmak ister; ama tekrar yaratmak ister, aynısını yapmak istemez. O nedenle "kitapta şu vardı, filmde bu yoktu" diyerek film eleştirisi yapılmaz.

ÜNİVERSİTELİ: Son sahneden söz ediyorduk. Çıplaklıktan öte benim sormak istediğim, kadının daktilo başına oturmasıydı. O sahnede anlatılmak istenen kadının, tüm yaşadıklarına bir tepki olarak yazmak istemesi miydi? Yani yazmak bir mücadele biçimi mi oluyordu, orada?

HALE SOYGAZİ: Evet, anlatılmak istenen buydu. Bir de o arınmışlık imajı ile birlikte yeniden başlama' olaya vardı.. Aslında filmi reddeden bir finaldi o. Orada yazmak tüm yaşadıklarını yeniden değerlendirmek istemesi anlamındaydı.

ÜNİVERSİTELİ: Gazetemiz aracılığıyla, üniversitelere iletmek istediğiniz bir mesajınız var mıydı?

HALE SOYGAZİ: Gençlerin sinemaya bakışıyla ilgili birşeyler söylemek istiyorum: Biliyorsunuz popüler bir sanat oldu sinema. Gençler özellikle yerli filmlerle ilgileniyorlar... Yalnız, kimi söyleşilerde, panellerde rastladığım bir yanlışlığa değinmek istiyorum. Gençler birtakım mesajlar almak için ya da kendi beklentilerini karşılamak için gitmesinler. Bunun yerine o sanat eserinin dilini anlamaya çalışsınlar. Çünkü her eserin bir mesajı olmak zorunda değil. Sanat eseri çözümler önermeyebilir, yalnızca sorunları sergilemekle yetinebilir... Yani hazır formüllerle ve reçetelerle düşünmeye film izlemeye alışmamak gerekiyor ve bunu reddetmek gerekiyor. Özgün bakışı korumaya özen göstermek lazım. Özgün bakış edinmeye, bireysel yorum edinmeye çalışmak gerekiyor.

ÜNİVERSİTELİ: Teşekkür ederiz...

Çalışan üniversitelinin bir günü

Üniversiteden fabrikaya mekik dokumak

Hasan BİLGÜL

Dar gelirli bir ailenin oğluyum. Yaklaşık yedi yıldır ailemden ayrı yaşıyorum ve kendi gereksinimlerimi kendim karşılamak zorundayım. Bu nedenle çalışmak, birincisi yaşamımı sürdürmemin temel koşulu; ikincisi eğitimimi sürdürmek için gerekli. Tüm bu gereklilikler çalışmamı zorunlu kılıyor.

Okul ile iş hayatını birlikte yürütmenin birçok problemi var. Ne tam işçi olabiliyorsun, ne de tam bir öğrenci... Aşırı yorgunluk, uykusuzluk, derslere yeterince eğilememe, düşük ücretle çalışmak ve bu gibi problemler ilk etapta sayılabilecek problemlerimdir. Zaten çarpık olan, yetersiz ve ezbere dayalı eğitim sistemine bu sorunları da eklediğimizde başarılı bir öğrenci olmak ne derece mümkün olur? Herhalde tahmin etmesi zor değil...

Okuldan sonra yaklaşık bir saatim yolda geçiyor, ancak fabrikaya varabiliyorum... Akşam saat yedide fabrikadayım. Diğer işçiler gibi kart basmıyorum, ama giriş ve çıkışlarım hemen hemen hergün sayılıyor. İşçiler saat 19.30'da paydos ediyor... İşçi önlüğümü giyiyor ve işçilerin arasında karışıyorum. Yirmi-yirmibeş dakika sonra paydos zili çalıyor. Herkes kartlarını basıp evlerine gitmek için servis-

lere biniyor. Saat 19.45'te kocaman fabrikada bir ben kalıyorum. Kapıları kilitleyip çayımı ocağa koyuyorum. 24 saat önceden hazırlanmış yemeğimi yemeğe koyuluyorum. Yemekten sonra asıl beni bekleyen temizlik işine başlıyorum. Elimde fırça fabrikanın heryerini temizliyorum. Temizlik bittikten sonra ütü kazanlarının eksilen sularını tamamlıyorum. Bu arada çayım demlenmiş oluyor. Elimi yüzümü yıkıyorum, günlük yıkamam gereken şeyler varsa, -ki genelde oluyor, çorap, gömlek ve bu gibi- onları yıkıyorum. Fabrika içinde geceleri yatmak için kullandığım ve eşyalarımın durduğu İmalat Müdürü'nün yazıhanesine geçiyorum. Artık zaman benim. Bu saatlerde (yaklaşık üç ya da dört saat) günlük gazetemi okuyor, ders çalışıyor, müzik dinliyorum. Tabii bu arada çayımı yudumluyorum. Saat iki üç arası uyumak için hazırlanıyorum. Saatimi sabah 6.45'e kurup uyuyorum. Sabah kalktığımda yapılması gereken işleri yapıyorum. Yani ütücüler gelene kadar ısınması için ütüleri açıyorum. Saat sekiz sıraları işçi servisleri gelmeye başlar, saat dokuza kadar fabrikada olmakzorundayım. Aynı zamanda gece bekçiliği yaptığım için yetkilileri bekliyorum. Saat on sıraları okulda oluyorum.

Genelde hergün bu şekilde okul-fabrika hayatım sürer... Bazen mesaiye kaldığım günler olur. Genellikle bunlar cumartesi ve pazardır.

Ben diyorum ki, eğitim sistemi düzelmediği sürece, parasız eğitim görme hakkı uygulanmadığı ve devlet tarafından öğrencilerin gereksinimleri karşılanmadığı sürece, benim için bu sorunlar var olacak, iş hayatı ve okul arasında mekik dokumayı sürdüreceğim...

Bir öykü: Bir gencin dramı

Demedi... Demedi...

Vural ÇELİKEL

14 Mart Pazartesi Saat 06.00- Yataktan kalkmak o kadar zor ki. Helede iki günlük tatilin arkasından. Kalkmalıyım... Kalkıyorum... Kalktım... Zafer yine benim... Dahiliye stajından devamsız kalmaktan bu günde yırttım.

14 Mart Pazartesi Saat 07.55- Küçükçekmece Cennet mahallesi durağında yaklaşık 150 cengaver gelecek ilk araca binmek için arslanlar gibi hazırlandık. Ufuktaa bir servis otobüsü (savaş durumu)... Durağa yaklaşıyor (hücuuum)... Kapısını açtı (allah, allah, allah)... Bindim (neslin deden)... Boş bir koltuk ("ben kayı beyi Osman dirim ki")... Oturdum (biz sizi işgal etmedik, ziyaret ettik)...

14 Mart Pazartesi Saat 08.30- E-5 karayolunda Merter yakınlarındayız. Her türlü tepkiyi göze alıp bir sigara yaktım. Hayret herkes yaktı. Şoför, yolun kalabalığından sıkkın, radyoyu açtı: "Yine gençlerle birlikteyiz, gençlerin sorunlarını inceliyoruz. Konuğumuz Devlet Bakanı Cemil Çiçek. Konuğumuzu stüdyoya çağırmadan önce gençleri dinleyelim..." Sabah sabah ne söylüyor bu? "Kahvaltı yardımı hakkında ne düşünüyorsunuz?". "İyi bir şey. Yapılırsa seviniriz. Ancak daha önce akşam yemeği yardımı yapılacaktı, unutuldu..." "Zaten yurtlarda akşam yemeği yardımı olarak bize 150 liralık yardım yapıyorlar..." Vb. "Kredileriniz yetiyor mu?" Ortak yanıt: "Hayır..." " Ne kadar olsun?.. "30.000", "45.000", "100.000" vs. Günümüz hayırlı olsun. TRT sabah gençleri düşünüyor.

14 Mayıs Pazartesi Saat 08.45- "Evveet.. Sayın Devlet Bakanı Cemil Çiçek'le beraberiz. Hadi. ne olur sürprizinizi yapınız..." Yap... yap...yap.. "Yok yapmıyım, biz, Milli Eğitim Gençlik ve Spor Bakanı Hasan Celal Güzel'le birlikte öğleyin basın toplantısında yapıcıiiz.." "Bana ne, bana ne yapın, yapın". Yap be kardeşim yap be... "Eh, bari yapayım (ınnıııının): Öğrenci kredilerine zam yaptık..." Söyle kardeşim söyle. Ne yaptınız. Zaten Topkapıya gelmek üzereyiz, otobüste dört kişi kaldık, bak, yabancı yok. Ne zam mı yaptınız, ne kadar yaptınız? "Öğrenci kredileri ayda 20.000 lira oldu. Ayrıca ayda 10.000 lira da kahvaltı yardımı vereceğiz. Biz, hükümet olarak her zaman gençlerin arkasındayız. Her zaman onların iyiliğini istiyoruz. Kredileri üç ayda toplam 90.000 (yanlış mı duyuyorum, yazı ile doksan bin) lira yaparaktan % 500 arttırdık. Yaa n'aber ...." "Bakanımıza telefonla da soru..." Bırakın be.. Topkapıymış da sondurakmış da,şurda ağız tadıyla bakanımı dinliyorum.

14 Mart Pazartesi Saat 09.15- En büyük Özal ve dahi Devlet Bakanı Çiçek. Gerçi şimdi param olmadığı için Topkapı'dan Cerrahpaşa'ya yürüyorum ama Nisan başında gösteririm ben size...

14 Mart Pazartesi Saat 09.40- Hey millet duydunuz mu? Krediler 90.000 lira olmuş. İnanmadı herifler. Valla doğru söylüyorum. İnanıyorlar, inanıyorlar. Tabii yolda birşey olmadı. İkametgah adresim Cennet mahallesi, Bakırköy Ruh ve Sinir Hastanesi değil. Bunlarla uğraşılmaz, pratiğe gideyim bari.

14 Mart Pazartesi Saat 19.45- Ohh... Eve gelebildim. Peygamber gibi adamım... Bir günde yüzlerce insanı sevindirdim.

14 Mart Pazartesi Saat 20.01- Susun bir dakika. "Şimdi özetler... Hasan Celal Güzel yaptığı basın açıklamasında öğrenci kredilerini ayda 20.000 lira yaptık, dedi..." ...10.000 lira kahvaltı yardımı... kahvaltı yardımı... yardım?..

14 Mart Pazartesi Saat 20.10- Resmen ayda 10.000 liramızı iç ettiler be...Eskiden bu ülkeyi günlük politikalarla yönetiyorlardı. Şimdi saatlik yönetiyorlar. 24 haberlerinde de Özal çıkar, öğrenci kredilerini 1990'ın ocak ayından itibaren aylık 10.000 lira yaptık der mi acaba?

15 Mart Pazartesi Saat 00.01- Demedi... Demedi...

Açıklama: Bu günlük sayfasını 15 Mart salı sabahı Cerrahpaşa Tıp Fakültesinden Vural Çelikel isimli bir arkadaş ağır yaralı olarak büromuza getirdi. Vural Çelikel "Yalan umut dağıttığım iddiasıyla arkadaşlarım beni bu hale getirdi" dedi...

Ankara Basın-Yayın...

Baştarafı 1. Sayfada

Okul kantininin yemekhaneye dönüştürülmesi ve çay satışına son verilmesi üzerine öğrenciler merdiven basamaklarında oturmaya başladılar. Çok geçmeden merdiven basamaklarında oturmanın ve okul içerisinde sigara içmenin yasaklandığı duyuruldu. Dalgınlıkla yada yorgunlukla merdivene oturan öğrenciler katlar arasında dolaşan okul müdürü ve hizmetliler tarafından uyarılarak yerlerinden kaldırılıyorlardı. Çareyi koridor aralarında ayakta dikilmekte bulan öğrenciler bu kez başka bir engelle karşılaştılar: Koridorda duranların gürültüleri dersliklere gidiyor, ders dinlenmesi zorlaşıyordu. Kendilerine başka yer aramalıydılar. Örneğin boş vakitlerini dışarıda geçirebilirlerdi. Tabii, bir sigara içmek ve arkadaşlarıyla bir kaç dakika söyleşmek için Ankara'nın soğuk ve kirli havasını içlerine çekmeyi göze alıyorlarsa...

Öğrencilerin yakınmaları artınca okul idaresi bu sokağa atma politikasından birazcık ödün vererek yemek saatleri dışında belirli sürelerle ama sigara içmemek koşuluyla yemekhanenin kantin olarak kullanılmasını kararlaştırdı. Şimdilik kantin kapanmadan yetişebilen ve sigara içmeyen az sayıda öğrenci bu olanaktan yararlanıyor.

Basın-Yayın Yüksek Okulu öğrencileri yıllardan sonra kendilerine verilen, sevinçle karşıladıkları yemekhanenin karşılığında kantinlerinden olarak ders aralarında Cebeci sokaklarında dolaşmaya başladılar. Havaların bir an önce ısınması dört gözle bekleniyor. Hiç değilse yakındaki Hukuk Fakültesi'nin bahçesinde oturabilmek için.

Ah bir de uğrunda bunca özveriye katlanılan yemekhanede 50-60 öğrenciden sonra yemek bitivermese, on günlük dağıtılan ve her birinin üzerine o günün tarihi olan fişler boşa gitmese...

FATMA YÜKSEL

Bir perişan: Aptül

Grup Perişan'ın çizeri Aptülkadir Elçioğlu'yla karikatürlü söyleşi

Söyleşi: Sadık Albayrak

Görüşmeyeli bu ne saç sakal Aptülkadir, Soyut Şadi'ye mi özendin?

Kısaca özgeçmişini çizer misin?

73 VEYA 74 İLK SİVİLCELERİM, 76'DA İLK SİGARA (KENT) VE İÇKİ (EFES), 77'DE İLK OLARAK DEEP PURPLE DİNLEDİM. 78 YILINDA İLK DİSİPLİN KURULUNA VERİLİŞİM. 81'DE GÜZEL SANATLAR AKADEMİSİNE GİRDİM. 82'DE İLK KARİKATÜRÜM YAYINLANDI. 83'DE YAŞIMIN 21 OLDUĞUNU FARKETTİM. 84 YILINDA İLK MÜZİK SETİMİ ALDIM. 85'DE İLK KARİKATÜR GRUBUMUZ "NEDİRCİKLER"İ KURDUK. 86'DA GIRGIR DERGİSİNE GİRDİM. 87'DE İLK GRUP PERİŞANI ÇİZDİM.

1962 YILINDA KIÇIMA İLK TEPİKLERİ YİYEREK DÜNYAYA GELDİM. 6 x 365 GÜN SONRA OKUL DENİLEN ŞEY İLE TANIŞTIM. 72'DE İLK DEFA BİR KIZI ÖPTÜM

EN ÖZ GEÇMİŞİM ŞÖYLE BİRŞEY Dİ (ben olmadan 1/100 s önce)

O YILLAR ÇOK GÜZEL Dİ. İLK ÖNCE KARANLIK BİR ODADA TEKMELER ATIP DURUYORDUM. SONRA "HAYDİ BUYUR" DEDİLER. İŞTE O GÜN BUGÜNDÜR DÜNYALIYIZ.

DEEP PURPLE

TOO OLD TO ROCK'N'ROLL ... TOO YOUNG TO DIE

VE 88 YILINDA YAPAM SÜRÜYOR İŞTE

XRAMP

Grup Perişan üniversite öğrencileri tarafından çok beğeniliyor. Bunda tiplerin gerçek yaşamaygun olması etkili oluyor. Bize biraz onlardan sözeder misin? Yani çizeder misin?

FUTURE ROCK THE SCHOOL ROLL THE TEACHER

RAKI VE ŞARAP

EVVET BİTTABİ YAŞAYAN GERÇEKLERDEN YOLA ÇIKARAK HAZIRLANMAKTADIR. ŞEKİLDE GÖRÜLDÜĞÜ GİBİ ONLARI DEVAMLI İZLERİM.

★ Hediye....

KÖYDEN GELEN AKRABANIZIN ÇOCUĞU BU MU RAMBO? AY NE TATLI ŞEYSİN GEL BAKALIM!.

- Dokunmatik....

YETER BE! NEDİR SİZDEN ÇEKTİĞİM ZATEN SİZİN YÜZÜNÜZDEN YAPMAK İSTEDİĞİM BİR SÜRÜ ŞEY YARIM KALDI. DAĞILIN GİDİN LAN! BENİ KENDİMLE BAŞBAŞA BIRAKIN...

MOK, "YAŞAYAN GERÇEKLER"MİŞ. MADEM ÖYLE GEÇEN HAFTA EVE ATTIĞIN SARIŞIN İLE YAPTIKLARINI NEDEN ÇİZMEDİN SIKAR DIM!

ÇİZER MÜSVETTESİ, SEN HEAVY METAL'DEN NE ANLARSIN. DAHA GEÇEN GÜN KÖPRÜALTINDA AHMET KAYA DİNLEYİP KAFA ÇEKİYORDUN BE!..

KEH, KEH BU HAYLAZLAR ANCAK BU KADAR GERÇEKÇİ ÇİZİLEBİLİRLER... ELLERİNE SAĞLIK APTÜLKADİR,

MAGANDANIN ÖNDE GİDENİ, YOZ HERİF. ÖĞRENCİ DERNEĞİNDE BAŞIMIZA GELENLERİ NEDEN ÇİZMİYORSUN KORKAK DÜMBELEK

FUCK YOU

NEPEVENG

YALANCI: BEN MAZHAR'DAN AYRILALI BİR YIL OLDU. SEN HALA BİZİ BİRLİKTE ÇİZİYORSUN

ZIRZOP!

BENİ ÇİRKİN ÇİZMEYE NE HAKKIN VAR? BEN GÖZLÜK FALANDA TAKMIYORUM. AYRICA BEN SOYUT'A GICIK OLDUĞUMU GÖRDÜĞÜN GİBİ. ÜSTELİK BİLDİĞİN HALDE BENİ ONUNLA BİRLİKTE ÇİZİYORSUN

Son olarak bize, birşey çizer misin...

Üniversiteli şenliğine izin yok

İzmir'de 19 Mart 1988 Cumartesi günü yapılması düşünülen "Üniversiteli Şenliği" Emniyet Müdürlüğünün engellemesi üzerine yapılamadı.

POLİSE HENDEK ATLATMAK

Türkiye'de gençseniz, hele bir de Üniversiteli gençseniz işiniz deveye hendek atlatmaktan daha güç. Mesela, Bir Öğrenci Derneğinin Faaliyeti olarak bir şenlik düzenlemeye kalktınız. Yasal formaliteleri tamamlar başvurursunuz olur biter sanıyorsanız aldanıyorsunuz.

Diyelim ki başvuru belgeleriniz tamam, iyi ama şenliğe neden Üniversiteli dediniz. Liseli, Aylı, Marslı, yada Potansiyel Suçlu (!) Şenliği deseydiniz ya. Ha, Üniversiteden bu ismi kullanmak için izin aldınız mı?

Sonra bakalım bu Rock topluluğu neler çalacak? Ya kötü bir şeyler çalarsa? Sonra "Bengi Türkü".... Nasıl bir şeymiş o öyle verin bakalım türkülerin adlarını ve sözlerini. Ne, yok mu yanınızda öyleyse bu gün gidip, yarın gelmelisiniz. Yasada böyle bir zorunluluk yok mu? Yasayı polise öğretecek değilsiniz ya.

Bu gün gidip yarın geldiniz. Bakalım belgeler tamam mı. İyi ama kardeşim slayt gösterisi demişsiniz, hani slaytlar? Ne! gitar dinletisindeki parçalarda mı yok. Olmaz kardeşim bu şenliği yapamazsınız böyle...

İster istemez soruyorsunuz: Halk oyunları ekibindeki 30 arkadaşın da, ikametgah ve nüfus süretlerini, ehliyet ve pasaportlarına, sabıka kayıtlarına ihtiyaç var mı? Ama içinde bulunduğunuz ortamda genel kanı ukalalık yaptığınız yönündedir. Ortam elektriklenmiştir. Fazla uzatmaz, çeker gidersiniz.

Daha sonra uğradığınızda, yasaya ilişkin sıkı bir pazarlıkla istenilenlerin birçoğunun yasaya göre gerekmediği konusunda hemfikir olur belgeleri bırakır gidersiniz. Çün!:ü yanıtı almak için yarın gelmeniz gerekmektedir.

Fotoğraf: ÜNİVERSİTELİ

Yarın geldiğinizde henüz inceleme yapılamamıştır. Tekrar yarın, öbürgün gelmeniz gerekmektedir. Ukalalığınızı gösterirseniz, o üzerinde tartışıp anlaştığınız konularda yeniden tartışmak zorunda kalırsınız. Valilikten gelen yazı henüz Emniyette yazılmadığı için 1 saat sonra yeniden uğrarsınız. Son ra dernek Yönetim Kurulundan birileri istenir. Saat 20'de gidersiniz. Ancak 4,5 saat bekleterek elinize sıkıştırılan kağıdı pek fazla ses çıkaramadan alırsınız.

"Siz şu Şenliği yapamazsınız" diye polisin şaka yaptığını düşünerek merdivenleri inerken, elinizdeki kağıda bakar ve şok olursunuz. Kağıtta yazanlara bir anlam veremezsiniz. Tekrar tekrar bakarsınız, ama yazılar değişmez; "... geceniz... Dernekler Yasasına ve Dernek Tüzüğüne aykırı olduğu ve öğrencilerine hitap etmediği ..... bilgilerinize arz olunur."

Geri dönüp Dernekler Yasasının Öğrenci derneklerine ilşikin maddeleri bir kez daha okumak istersiniz, ama dinleyen yoktur. Kendi kendinize tekrar edersiniz.

Dernekler Yasası Madde 38:

Öğrenci Derneği, öğrencinin kültürel, sosyal, fiziksel gelişmesine katkıda bulunmak, moral açıdan yükseltmek, ... amacıyla kurulabilir.

Başvuru dosyanızda dernek tüzüğünün bir kopyası olduğu gelir aklınıza. Amaç maddesinde "Geziler, şenlikler, çaylar vs... "düzenleyebileceğiniz yazılıdır. Anlayamazsınız nasıl bir aykırılık olduğunu.

Üstelik derneklerin gelir yollarının arasında Şenliklerin olduğunu anımsarsanız.

Sabahleyin arkadaşlarınızla bir koşuşturmaya girer, Avukatlarla görüşürsünüz. Avukatlar Valiliğin tavrının yasal olmadığını gecenin yapılabileceğini ileri sürerler.

Siz de yeniden hazırlıklara girişirsiniz. Geceye yalnızca 4 saat kalmıştır. Ses düzeni, slayt makinesi, slaytlar, ekipler, korolar ve siz hazırlanıp kaporasını önceden verdiğiniz ve kiraladığınız, sinemaya gidersiniz. Kapıda emniyet görevlileri karşılar sizi.

Sinema sahibinde korku egemendir artık. Siz yinede ısrar edersiniz. Ama nafile kapı Polis... Sizi dinleyen yoktur zaten. Size oraya gelen arkadaşlarınıza bir açıklama yapmaktan başka bir şey kalmaz.

Biraz yorgun, biraz üzgün, ama inatçı, kararlı dönersiniz geriye.

"BİR DAHAKİ SEFERİ DAHA GÜZEL DAHA GÜÇLÜ"

Ne! Türkiye'de genç olmaktan, hele üniversiteli genç olmaktan bıktınız mı? Durun canım yılgınlığa izin yok. Henüz yeni başlıyor herşey. Siz de bizim gibi düşünmüyor musunuz?

Ziverbey Kampüsü'nde toplu söyleşi

30 kişiye 1 bardak

"Yemek boykotu yapacaktık
"Tavuk çıkardılar

Okul idaresinin bildik bir yöntemidir. Ne zaman idare bir yemek boykotu kokusu alsa yemeklerin kalitesi yükseliyor. Ancak bir haftaya kalmaz yemeklerin kalitesi eski düzeyine düşer. Ve "tavuk" ara bulursan.

M.Ü. Ziverbey kampüsündeyiz. Üniversiteli olarak davetliyiz. Atatürk Eğitim Fakültesi öğrencileri kantinde açık tartışma yapıyorlar. Tartışmanın konusu: Bir süre önce basına yansıyan M.Ü. yemekhane sorunları.

M.Ü. yemekhane sorunları nelerdir?"

Bu soruyu ortaya soruyoruz. Masadaki öğrenciler yanıtı paslaşarak veriyorlar. Masada onbeş-yirmi kişi var.

"Sorun yemeklere gelen zamlarla su yüzüne çıktı. Bunlar hergün karşı karşıya olduğumuz ancak sineye çektiğimiz sorunlardır. Yemek saatleri ve ders saatlerinin çakışması..."

"Yemek fiyatları 150 liradan 300 liraya yükseltildi. Bir de kart uygulaması getirildi. Aylık fiş alanlar günlük yemekleri 250 liraya yiyorlar. Bizi de bu uygulama ile fiş almaya zorluyorlar. İşte o zaman da yemeklerin olmayan kalitesi daha da düşürülecektir. Paraları nasıl olsa peşin veriyoruz. Umurlarında değil öğrencilerin beslenmeleri."

"Yemek zamları gerekçesine uygun değil. Yemek kalitesinin arttırılması, yemek miktarının çoğaltılması, zam ve kart uygulamasının nedeni olarak gösterildi. Ancak ne yemeklerin kalitesi ne de miktarında bir değişme oldu."

"Zamlardan sonra yemeklerin kalitesinde hiçbir iyileşmenin görülmediğini arkadaşım gibi belirteyim. Yemekler biçimsiz hazırlanıyor. Bir yemek veriyorlar ne olduğu belli değil. Geçenlerde bir çorba yemek zorunda kaldım. Ne çorbası olduğunu anlayabilirsen. Yemekler hep aynı. Çeşit yok. Çorba, fasulye, pilav..."

"Ben fiş olayına yeniden değinmek istiyorum. Haftanın iki ya da üç günü yemek saatlerinin ders saatleriyle çakışmasından dolayı gidemiyoruz. Eğer aylık fiş alırsak haftanın iki üç günü yemekhaneye gidemediğimizden zararımıza oluyor. Eğer günlük ücret ödersek de yine zararımıza."

Arkadaşlara bu sorunlarını dekanlığa iletip iletmediklerini sorduğumuzda aldığımız yanıt, dekanlığın öğrencilerin sorunlarıyla ne kadar ilgilendiğini gösteriyordu:

Dekan ile görüştük. Amacımız yemekhane sorunumuzu iletmekti. Görüşmemizde dekanın yemekhane konusunda pek bilgili ve ilgili olmadığı ortaya çıktı."

"Bakın ilginçtir, otuz kişi bir bardaktan su içiyor. Bu bardaklar bir kez masaya konuyor ve yemek saati sonuna kadar otuz kişi bir bardağı kullanır.

Öğrenci arkadaşlar bu tartışmayı sürdürürken gelip tartışmaya kulak veren öğrenciler var. Bir ara masada bir telaşlanma görülüyor.

"Çevik kuvvetler gelmiş."
"Nerede?"
"Okulun kapısında"
"İşte böyle ne zaman sorunlarımızı konuşalım dersek..."

Açık tartışma az sonra sona eriyor. Kantinden çıkıp yemekhaneye yöneliyoruz.

Yemek saati olduğundan yemek kuyruğundaki öğrencilerin görüşlerini de alalım diyoruz. Yemekhaneye geliyoruz.

Kuyruktaki arkadaşlar da yanı sorunları dile getiriyorlar.

"Zamlardan sonra yemeklerde hiçbir değişme olmadı. Hatta kalite düştü."

"Masalarda boş sürahiler ve yirmi-yirmibeş kişinin kullanmak zorunda olduğu plastik bardaklar.."

"Başka üniversite yemekhanelerinde garson var."

Kuyruktaki söyleşimizde kampüsde "özel" bir yemekhanenin olduğunu öğreniyoruz. Hemen "özel yemekhanenin" yolunu tutuyoruz. Özel yemekhanenin işletmecisiyle görüşmek istiyoruz. İşletmeci bizimle görüşmeyi kabul ediyor.

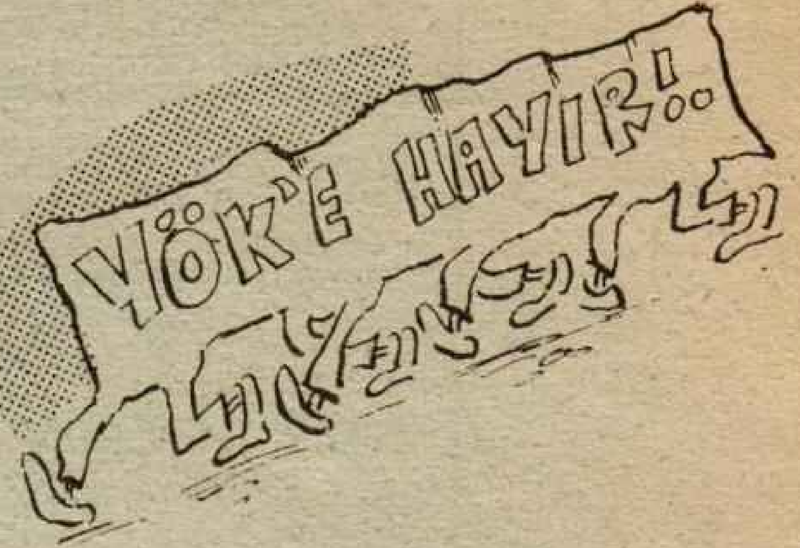
Özel yemekhanenin işletmecisi **Süleyman Uluöz** yemekhane konusunda şöyle diyor:

Devamı "Mavi Sayfalar"ın sonunda

SÖYLEŞELİM...DÜŞÜNELİM...TARTIŞALIM...

GENÇLİK KURULTAYI

Devlet Bakanı Cemil Çiçek, şubat ayı başında yaptığı bir konuşmasında bir gençlik kurultayı düzenleneceğini haber verdi. Bakan Çiçek'in, gençlerin beklentilerini belirlemek üzere bir kamuoyu araştırması yaptırdıklarını, araştırmanın sonucunda bir kurultay düzenleyeceklerini bildiren konuşması gazetelerin satır aralarında sıkıştığı için sanırım pek çoğunun dikkatini çekmedi. Bu konu üzerinde daha sonra herhangi bir açıklama yapılmadığı için ANAP hükümetinin bir gençlik kurultayı düzenlemeğe ne kadar niyetli olduğu yada bu kurultayın biçimi ve içeriği üzerine şimdiden konuşmak erken. Ancak "bekleyip görelim" diyerek sürdürmek istemiyorum sözlerimi. Eğer hükümet bir gençlik kurultayı düzenlemeği 'kararlı olmasada' niyet ettiyse daha bu günden yapılabilecek pek çok şey var.

"Atılmalar" üniversite gençliğinin en önemli sorunları arasında yer alıyor. İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi öğrencileri "atılmalar"ı protesto için açlık grevindeyken...

Her şeyden önce Bakan Çiçek'in az önce aktardığım sözlerini hükümet için bağlayıcı hale getirmek, yani bir gençlik kurultayının gerçekleşmesi için zorlayıcı olmak gerekiyor. Ancak tek başına bu çaba hiç de özlenen anlamda sonuç alıcı olmayabilir. Çünkü önemli olan, adı 'Gençlik Kurultayı' olan ve yalnızca hükümet çevrelerinin katıldığı herhangi bir toplantı düzenlemek değildir. Önemli olan, gerçekten gençlerin sorunlarının, beklentilerinin ele alındığı ve bu konuda görüş bildirecek her kesimin temsilcilerinin yanısıra ağırlıkta gençlerin, öğrencilerin temsilcilerinin geniş katılımının sağlandığı bir toplantı düzenlenmesini sağlamaktır.

İstanbul Üniversitesi öğrencileri "yemek zammı"na "yürüyerek" yanıt verdiler.

Fotoğraf: **Oktay Özcengiz**

Gerçekten, artık bugün temel yakıcı sorunların ele alındığı toplantıların, kimin tarafından ne amaçla düzenlediği bir dereceye kadar önemli olmuyor. Örneğin sözünü ettiğimiz 'Gençlik Kurultayı' ister bizzat gençlerin kendilerinin olsun, ister herhangi bir muhalefet partisinin ya da bir grup aydının girişimi olsun isterse de toplantıların gündemindeki sorunların aynağı olan bir platformda en geniş katılım, özellikle de tartışılan soruları doğrudan etkilediği kesimin en geniş katılımı sağlanabiliyorsa; en canalıcı sorunlara ilişkin yaklaşımlar özgürce dile getirilebiliyorsa ve tartışılabiliyorsa amaca hizmet ediyor demektir.

Devlet Bakanı Çiçek, bir 'Gençlik Kurultayı' düzenlemek için, gençliğin beklentilerini belirleyen bir kamuoyu araştırmasının sonuçlarını beklediklerini söylüyor. Böylesi araştırmalar, anketler yararlıdır. Ancak, bir gençlik kurultayının gündeminde nelerin olması gerektiği üzerine bu günden konuşmak için ille de hükümetin yaptırdığı sözkonusu araştırmanın sonuçlarını beklemek gerekmiyor.

Bugüne kadar yapılmış olan araştırmalar, anketler; bizzat gençlerin kendileri tarafından dile getirilmiş, geniş kesimlerin de desteklemiş olduğu istemler var. Sözünü ettiğimiz kamuoyu araştırmalarının en yenilerinden biri de DYP'nin Ankara'da dört üniversitenin öğrencileri arasında yaptırmış olduğu anket. Öğrenciler arasında yapılan bu anketin sonuçları arasında en önemli sorun olarak öne çıkan konu YÖK sistemi. Ankete katılan öğrencilerin % 66'sı YÖK sistemini beğenmiyor. Üniversite eğitim sistemi tek başına ayrı bir kurultayın konusu olabileceği gibi genel olarak bütün sorunların ele alınacağı bir gençlik kurultayının gündeminde de hak ettiği yeri almalı elbet.

DYP'nin yaptırdığı anketin öne çıkardığı bir başka önemli sorun ise öğrencilerin yarısının gelirlerinin harcamalarını karşılayamadığı olgusu. Paralı öğrenim burs, kredi, öğrenim için gerekli araç ve gereçlerin pahalılığı, bir gençlik kurultayının başlıca gündem maddelerinden birini oluşturmalı.

15-24 yaşlar arasındaki milyonlarca genci çok yakından ilgilendiren başlıca sorun işsizlik olarak gündeme geliyor. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı İmren Aykut 15-24 yaş grubundaki işsiz genç sayısının nüfusun % 6.5'i kadar olduğuna işaret ediyor. Yani üç milyondan fazla işsiz genç eder. Anketler, kamuoyu araştırmaları tüm toplumun üzerine çökmüş olan işsizlik karabasanının özellikle üniversite eğitimi görmekte olan gençleri karamsarlığa ittiği sonucu veriyor. Son birkaç yıl işsizler arasında yüksek okul diplomalıların oranının % 100'lerden fazla artış gösterdiği yıllar oldu. İstatistikler bugün 15-24 yaş arasındaki her 47 işsizden birinin yüksek okul diplomalı olduğunu gösteriyor. Dolayısıyla YÖK stresine olası bir işsizlik stresi ekleniyor.

Her ne kadar örneklerim yüksek öğrenim gençliğinden olduysada elbette bir gençlik kurultayının gündeminin her kesimden gençlerin ortak ya da özgül sorunları oluşturmalı ve az önce de değindiğimiz gibi böylesi bir toplantının doğrudan ilgilendirdiği kesim olan gençler daha şimdiden bir gençlik kurultayının biçimi, içeriği, gündemi, bileşimi konusunda sözlerini söyleyebilmeli.

Cumhuriyet

20 MART 1988

ANKARA NOTLARI

MUSTAFA EKMEKÇİ

Korku Filmleri Gibi...

...yazı: *Nurkut İnan* (1402'li), *Korkut Boratav* (1402'li), *Alpas...* ...klı (1402'li), *Cevat Geray* (1402'li)...

İlginçtir, imzacılar ya dekan oluyorlardı ya da 1402'li!

Doğramacı, daha sonra on tane de yabancı rektörü Türkiye'ye getirtti. Yol-yatacak masraflarını cebinden ödediği bu rektörleri de yasayı savunmak için kullanmaya kalkıştı. Ancak, yabancılar Türk rektörleri kadar uysal olmadıklarından toplantılar basına kapalı yapıldı. Sonunda bir basın toplantısı düzenlenerek kamuoyuna açıklama yapıldı.

Basın toplantısı iki açıdan çok ilginçti. Rektörlerin çevirmenliğini Doğramacı yaptı. Dil bilen gazetecilerin şaşkınlık dolu bakışları altında, soruları, yanıtları istediği biçimde çevirdi. Basına dağıtılan yazılı metinde de durum aynıydı. Yabancı gazetecilere, rektörlerin kendilerine verilen İngilizce metin ile Türkçesi birbirine zıt görüşleri içeriyorlardı. Türkçe metin gazetelerde yer aldı, İngilizce metin sıkıyönetimce yasaklandı.

Ankara'daki Türk öğretim üyelerinden birkaçı, yabancı rektörlere durumun içyüzünü, bu arada yasa ile ilgili görüşlerini anlatan bir mektup hazırladılar. Doç. Dr. Nurkut İnan, her rektörün adı yazılı olan zarfı alıp kaldıkları Hacettepe Köşkü'ne gitti. İçeri girebildi ama, kimseyle görüştürülmedi. Köşkte Prof. *Altan Günalp* nöbet bekliyordu. Nurkut İnan'a:

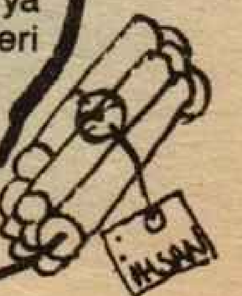
— *Siz zarfları bana verin. Ben hepsini sahiplerine ulaştırırım!* dedi.

Nurkut İnan, zarfları teslim etti. Mektubun bir kopyasını da bilgi için kendisine verdi. Nurkut İnan, Günalp'in mektupları hiçbir zaman yabancı rektörlere vermediği kuşkusunu taşıdı durdu. Bu yüzden, sonra, her rektöre birer mektup yazarak durumu anlattı. İlk mektuptan da birer tane daha gönderdi. Bu kez, PTT'nin aracılığını daha güvenli bulmuştu.

Nurkut İnan, yabancı rektörlerin her birinden yanıtlar aldı. Bunların çoğu da Nurkut İnan'a yolladıkları yanıtın bir örneğini Doğramacı'ya göndermişlerdi. Bir yanıtta, Avrupa Rektörler Birliği Genel Sekreteri şöyle diyordu:

— *Böyle kullanılacağımızı bilseydik toplantıya hiç gelmezdik!*

1981 aralığında, Nurkut İnan Türk Eğitim Derneği Genel B...

ARKADAŞIM FELSEFE (Ya da, ölüm korkusunu nasıl yendim?)

Çocukluğum ve ilk gençliğim ölüm korkusu ve ölüm üzerine korka korka düşünmekle geçti. Babam çok dindardı. Ve benim de iyi bir dindar olmam için elinden geleni yapar, ölümden sonra olacakları, ahireti ve günahlarımızın bedelini nasıl ödeyeceğimizi tüm ayrıntıları ile anlatırdı. Annem ise inanılmaz güzellikle masallar ve çekiciliğine karşı koyamadığım cin/peri öyküleri anlatırdı. Anlatırdı ne demek! Sanki bir tiyatro oyuncusu gibi yaşar ve yaşatırdı. Zamanla ölümden sonra bizi ziyaret edecek Münkir Nekir'lerle cinler ve periler birbirine karıştı. Ve özellikle gecelerim daha yaşarken cehenneme dönüştü. Sanki bütün gün güneşin parlak ışığı altında koşup oynayan o neşeli, sağlıklı ve kaygısız çocuk ben değildim. Karanlıkla birlikte kişilik değiştirir, korkak, ürkek ve tedirgin bir çocuk olurdum. En ufak bir çıtırtıdan, duvarda oynaşan bir gölgeden, hatta kendi gölgemden bile korkardım. Evet, evet, en çokda kendi gölgemden, kendi bedenimden, kolumdan, bacağımdan ve aynada aniden karşıma çıkan bakışlarımdan korkardım... Çünkü ölecektim!

Çok sık karabasan görürdüm... Ama çok sık. Karabasanı bilir misiniz? Hani insan uykuyla uyanıklık arasında tuhaf bir yerde olur. Herşeyi görür, duyar, hisseder. Buna karşılık elini kolunu kıpırdatamaz. Örneğin üzerinde ağırlaşan yorganı atamaz. Bütün gün her emrinizi yerine getiren kol ve bacaklarınıza bir türlü söz geçiremezsiniz... Ve böylece geçirdiğiniz birkaç dakika (belki de birkaç saniye) size saatler gibi uzun gelir. Sonunda ter içinde uyanırsınız.

Belki sizde de olmuştur. Ama bende öyle sık olurdu ki, yine gelecek diye korkardım. Asıl önemlisi o an ile ölüm arasında kendime göre bir bağ kurardım. "Herhalde ölüm dedikleri de böyle olsa gerek", diye düşünürdüm. Herşeyi duyup görüp hissedecektim, ama bedenime söz geçiremeyecek ve çok acı cekecektim. Tıpkı karabasan gibi... Ölüm hiç uyanılmayan ve uyanma şansı olmayan bir karabasandır... Öyle anlamış, böyle yorumlamıştım.

Neyse, bu bölümü daha çok anlatıp içinizi karartmak istemiyorum. Ben size bu korkuyu nasıl yendiğimi ve bu işte bana çok yardımı dokunan arkadaşım felsefeyi anlatacaktım.

Felsefe ile çok geç tanıştım. Keşke çok daha önce karşıma çıksaydı da onca zaman korkular içinde kıvranmasaydım. Ama belki de geç tanışmamız daha iyi oldu. Çünkü hem onu anlayamaz, hem de acı çekmediğim için değerini bilemezdim.

Birgün elime küçük bir kitap geçti. "Felsefenin Temel İlkeleri/Özet". Küçük bir cep kitabıydı. "Böyle kitaplarda felsefenin özünü kurutur; basitleştireyim derken işi iyice ucuzlatır", diyeceksiniz... Öyle demeyin... O küçük kitabın benim için ne kadar önemli olduğunu, önüme ne ufuklar açıp dünyamı nasıl aydınlattığını bilemezsiniz.

Kitap felsefe konusunda tadımlık bilgiler veriyor, "Felsefenin temel sorunu nedir?", "Kaç Türlü Felsefe Akımı Vardır?", diye her tepsiden birer lokma olarak gidiyordu. Felsefenin temel sorunu maddenin mi, ruhun mu daha önce geldiğiymiş. Felsefe akımları en temelde ikiye ayrılırmış: Materyalizm ve idealizm." ..vb. Bir sürü soyut ve karmaşık laf...

Sayfaları çeviriyor, yarı anlar, yarı anlamaz okuyordum. Birden bir tümce dikkatimi çekti: "Maddesiz ruh olmaz!"

Durdum, çünkü bu yargı bana birşeyler anımsatıyor, çocukluğum ve ilk gençliğim boyunca binlerce kez sorduğum, binlerce soruya yanıt veriyordu. Örneğin, "Öldükten sonra ne yapacağım?" "Çok acı çekecek miyim?" "Nasıl dayanacağım?"

Durup, bir daha, tüm kapasitemi zorlayarak okuyup anlamaya çalıştım. Anladığım şuydu: Maddesiz ruh kalmazdı. Öyleyse ben öldükten sonra ruhum da kalmayacaktı. Yani öldükten sonra hiçbir şey duymayacaktım, hiçbir şey hissetmeyecektim. Kitap kendinden çok emindi ve benim anladığım kadarıyla bunları söylüyordu.

Bir an iki arada bir derede kaldım. Bir yanım inanmaya dünden razıydı, çünkü ölüm korkusundan bıkmış, uzanmıştım. Bir yanım ise kuşkuluydu. Tüm çocukluğuma ve ilk gençliğime damgasını basan, ölüm korkusundan kurtuluş bu kadar kolay, bu kadar çabuk mu olacaktı? Kurtuluş isteği ile kuşku kıyasıya çarpıştılar içimde ve kazanan birincisi oldu. Kazanan yanım şöyle konuştu:

"Kitap doğru söylüyor. Ölümden sonra herşey bitmiş olacak. Hiçbir şey duymayacak, hiç acı çekmeyeceksin. Farzet ki çok ağrıyan dişini çekip eline verdiler ve "götür bunu, cami avlusan at", dediler. O senden bir parçaydı ve istemeye istemeye götürüp attın. O dişin çürüyüp toprağa karışırken hiç acı çektin mi?... Ölüm de işte öyle birşey. Seninle, yani yaşayan seninle hiçbir ilgisi yok. Öyleyse korkman içinde hiçbir neden yok. Çünkü öldüğün zaman o ruhsuz dişten başka birşey olmayacaksın.

Birden rahatladım. Ve 17 yıllık korkularımdan kurtuldum. Ohhhh...

Böylesine içimi açan, dünyamı aydınlatan, adeta hızır gibi imdadıma yetişen hiçbir şey okumamıştım. Beni, böylesine ikna edip rahatlatan bilge bir dostum hiç olmamıştı. Onu öylesine sevdim, ona böyle minnetle bağlandım ki o günden sonra bir felsefe dostu kesildim.

Yıllar sonra benim gibi felsefeyi çok seven, büyük değer biçen bir arkadaşa açıldım... Bir gün vapurla karşıdan karşıya geçiyorduk. Geceydi ve vapurun küpeştesindeydik. Okuduğu kitaplardan, ne tür kitapları sevdiğinden ve felsefeye karşı büyük ilgi duyduğundan söz etti. Ben de kendisine felsefe ile kurduğum arkadaşlığı ve bana nasıl dünyalar bağışladığını çok içten ve ayrıntılı bir biçimde anlatıp sordum.

"Sen de bu nedenle mi seviyorsun?"

İşte o zaman gözlerinde bir merak ve şaşkınlıkla bana baktığını gördüm.

"Çok ilginç" dedi, "Çok ilginç... Hayır ben bu nedenle değil, böyle olmadı. Ama seninkisi daha önemli... Ya senin?"

"Sonrası çok güzel. Çocukluğumu ve ilk gençliğimi zehirleyen bu duygudan tümüyle denmese de büyük ölçüde kurtuldum. Gerçi silinmiş bir karatahtadaki izler gibi kimi kalıntılar hala var, örneğin geceleri mantığım korkularımı yenerken biraz zorlanıyor, ama hep kazanan yine de odur. Yani artık ölümden korkmadığımı söyleyebilirim. Bunu felsefeye ve beni felsefe ile tanıştıran o küçük kitaba borçluyum... Az daha unutuyordum: Şimdi felsefe aracılığı ile tanışıp dost olduğum bir arkadaşım daha var. Adı: BİLİM.

Geçen sayı yayımlanan İsmet ÜĞDÜL'ün yazısına yanıt

Birlikten kuvvet doğar

Armağan BARIŞGÜL (Malatya)

Biz üniversiteli gençler harçlara, atılmalara, vizelere, baskılara karşın öğrenim yapmayı seviyoruz. Üniversiteli olmaktan onur duyuyoruz. Düşmana inat bu hakkımızı elden bırakmamak için yılmadan, bıkmadan mücadele ediyoruz. Mücadelemizi sürdüreceğiz.

Evet, mücadelemizi sürdüreceğiz...

Tüm acılara, yokluklara, insanlık dışı uygulamalara göğüs gereceğiz. Hep birlikte hareket edeceğiz. Sorunlarımız, tüm arkadaşlarımızın sorunlarıdır. Hangi ilde, hangi üniversitede olursak olalım hepimiz aynı sorunlarla karşılaşıyoruz. Aynı haklar ve istekler için uğraşıyoruz. O halde, niçin birlikte hareket etmeyelim?

Özgür, demokratik ve özerk bir üniversite için, çağdaş bir yaşam için birlikte hareket etmek zorundayız. Sorunlarımızın çözümü için birbirimizle dostane bir hava içinde olmalıyız. Arkadaşlarımız karşımızdaki insanlara güven vermeli, onlar tarafından örnek alınmalıdır. Farklı düşünme noktalarımız, yanlarımız olabilir. Bu bizi diğerlerinden kopmamızı getirmez. Aksine onlarla daha da bütünleşme yollarımızı aramamızı gerektirir.

Biz, demokrat, yurtsever üniversiteliler gerçekçi olmak zorundayız. Sorunlarımıza, haklarımıza sahip çıkan herkesle işbirliği yapmaktan yana tavır almak durumundayız. İçtenlikten, dostluktan, birlikten, dayanışmadan bize zarar gelmez. Dahası, "Birlikten kuvvet doğar."

Doğada herşey hareket ve değişim halindedir. İnsan da... Zamanla insanın düşünceleri, davranışları değişebilir. Ancak bu değişim, insanın düşüncesinin değişimine neden olan ekonomik ve sosyal değişimlerden sonra olur. Günümüz pratiği de öyle gösteriyor ki, sekterlikten uzak, sağduyudan yana herkes yeni bir düşünce tarzıyla olayları ve olguları yorumluyor. Yorumlama ihtiyacını duyuyor. Eğer değişen maddeye ve koşullara uygun olarak bir düşünce tarzı üretemezsek o zaman, ilerleyen zamanın, çağın ve tarihsel akışın gerisinde kalmış oluruz.

Ne yapmalıyız?

"Yalnızca parmak kaldırmak" olmaz. Önemli olan iş yapmaktır. Birşeyler üretmek için gecemizi gündüzümüze katarak çalışmalıyız. Çalışırken üretmeliyiz, üretirken öğrenmeliyiz. Öğrenirken daha güzelini yaratmalıyız. Yarattıklarımızı yaygınlaştırmalıyız. Zamanımız boşa gitmemelidir kahve köşelerinde, birahanelerde... Okumak, yazmak üretmek bizim için en güzel şeyler olmalıdır. Arkadaş sohbetlerimiz "demokratik tartışma" oturumları olmalıdır. Birbirimizden ayrılırken, birbirimize karşı sıcak bir sevgi doğmalıdır içimizde. Birbirlerimizi küçümseyici, düşüncesine saygı duymadan bencil, bir başka deyimle sekter davranış ve sözler ayrılık noktalarımızı derinleştirirken ortak noktalarımızı zayıflatır. Bu da bizleri ayrı ayrı kutuplara götürür. Sonuçtan bizler zararlı çıkarız. Onun için diyorumki her zaman, her yer ve koşulda ortak noktalarımızı sıcak tutalım. Ortak noktalarımızdan hareketle yapacağımız ve kazanacağımız çok şey var. Kişisel bencil hırs ve önyargılarla hiçbir başarı elde edilemez.

Pırıl pırıl yaşanası günler için çabalarımız artsın. Ellerimiz birleşerek kenetlensin birbirlerine. Yüreklerimiz birlikte çarpsın. Çarpsınki bahara duran şu güzelim günlerde mücadelemiz boy versin Anadolu Üniversitelerinde...

BU İKTİDAR GENÇLİĞE NE VEREBİLİR

Karikatür Çarşaf'tan

Daha önceleri Amerikan filmlerinde görürdük. Hareketli, vurdulu kırdılı polisiye dizilerde...

Filmlere konu olan gençlik çeteleri ve bunların "icraatları" artık ülkemizin de günlük yaşamında kendini sık sık gösteriyor. İstanbul sokakları ve belirli semtler gençlik çetelerinin "icraatlarına" sahne oluyor. Yoksul semti, zengin semti demeksizin yerden biter gibi çeteler türüyor. Bunlar birbiriyle çatışıyorlar. Hırsızlık, soygun yapıyorlar. Sokaklarda "tip tip" bakanların ve "alem" "mevcu, kafa bulanıklığı, dağılmışım," gibi sözcükleri kullananları dövüyorlar. Takıldıkları mekanlarda kendi beğenilerine ve giyimlerine ters tutumlara dayanamıyorlar.

Kendilerini kabul ettirmek istiyorlar. Herkesten ayrı davranarak, giyinerek bunu göstermek istiyorlar. Tutumlarının toplum tarafından benimsenip benimsenmemesine aldırış etmiyorlar. Tam tersine topluma karşı rahatsız edici davranışlar, "bu gençlere" daha bir cazip geliyor.

Gençlik arasında sokak çeteciliği neden türedi? Gün geçtikçe liselerde, cadde ve semtlerde yaygınlaşan ve organize suç işleme eğilimi giderek artan bu gruplar, neden giderek yaygınlaşıyor? "İyi aile terbiyesi alamamış, ipsiz-sapsız takımı" deyip geçebilir miyiz? Elbette hayır! Gençlik arasında bu nitelikte bir çeteciliğin yaygınlaşması zamanına bakarsak, soruya daha gerçekçi yanıt verebiliriz.

Çetecilik, son yıllarda büyük bir hızla yayıldı, yayılıyor. 12 Eylül 1980 ve izleyen yıllarda, toplumumuza ve beraberinde gençliğimize dayatılan politik zorbalık, ekonomik yoksulluk ve sosyal yozlaştırma asıl nedenlerdir.

İşsizlik gençliğin geleceğini ve bu gününü karartıyor. Ekonomik alanda dizginlenemeyen yoksullaşma, gençliği her gün daha derinden etkiliyor. Politik olarak gençliğe, ardı arkası kesilmeyen baskılar uygulandı. Rejim var gücü ile gençliği potitikadan uzak tutmaya çalıştı. Örgütlerini dağıttı. Yeniden örgütlenme girişimlerini de sürekli engellemeye çalışıyor. Sosyal ve kültürel yönden durum daha da acıdır: Bencillik körükleniyor, kişisel çıkar elde etmek için yapılan her türlü girişim "haklı" gösteriliyor. Topluma, insanlara özellikle örgütlü yaşama güvensizlik mantığı, sürekli işleniyor. Porno film ve yayınlar, arabesk, taverna, çılgın rock müzik "türleri" sürekli gençliğin önüne sürülüyor. Tüm bunların yanında en ufak bir hak arama girişimi, politik savaşıma katılım istemi rejimin baskıları ile yüz yüze geliyor. Gençliğin kişiliğinin gelişmesinin ve toplumsal yaşama katılmasının bir yolu olarak eğitim, sosyol-kültürel ve sportif etkinlik gösterme olanakları geliştiriliyor, geriletiliyor.

Ekonomik ve sosyal açıdan tam bir açmaza itilen genç, ne yapıp yapıp toplusallaşmanın yollarını arıyor.

Gençlik birbirinden ve toplumdan tecrit edilmek isteniyor. Kendi kişiliğinin gelişiminin toplumsal sorunların gelişimi ile uyumunu sağlama olanağı bulamıyor. Sorumluluk duygusunu, yeteneklerini uygulayıp geliştirme yollarını, kendisinin de içinde bulunduğu toplumun sorunlarına yabancılaşmaya itiyor. Daha, oluşma-şekillenme aşamasında olan genç kişilikler her türlü etkiye açıktır. Gençlik, insanın yaşamında kişilik bulma ve oluşturma aşamasıdır. Başka bir anlatımla toplumsallaşma aşamasıdır. Bu, gençlere özgü kimi duygularda kendini belirgin bir şekilde gösterir. Her genç kendini göstermek, "adam yerine konma", etkinlikleri ile dikkat çekmek, yeteneklerini gerçekleştirmek, toplumdan hoşgörü ve onay ister.

Gençlik için ayırt edici olan bu duygular, onun günlük davranışlarının çevre ile ilişkilerinin, topluma karşı tutumlarının yönlendirici gücüdür. Açıktır ki, böylesi duygularla ve enerji ile dolu gencin çabaları toplumun ve kendisinin gelişimine bağlanamazsa eriyip gidecektir. Gencin eylemleri topluma karşı yönelebilecektir.

Son yıllarda özellikle İstanbul'da, hızla yaygınlaşan sokak çeteciliği bunu açıkça gösteriyor. Okuldan, aileden, toplumdan sorunlarına yanıt bulamayan genç, böylesi olumsuz biçimlerde "kimlik arayışına" girişiyor. Örneğin, Nokta Dergisinin yaptığı bir araştırmada bir eski "**çeteci**" şunu söylüyor: "**Çok olmak, yalnızlıktan kurtulmak, grup olmak güçlülük sağlıyor.**" Üç-dört yıl öncesinin bir "Heavy-Metal"cisi de, şunu söylüyor: Sorun insanların topluma duyduğu güvensizliktir.

Gençliğin güvene gereksinimi vardır. Şimdi ve gelecekten, güven duymak istiyor. Kişiliğini geliştirebileceği, kendini kanıtlayabileceği etkinlikler göstermek istiyor. Toplumsallaşmanın sorumluluğunu taşımak, doyumunu yaşamak istiyor. Sıcak, samimi, sorunlarına, fikirlerine ve kişiliğine değer verilen bir sosyal ortam arıyor.

Ancak, gençlik bunun için bizzat karar almalı, katılmalı ve uygulanmalıdır. Bunun anlamı, söz hakkıdır. Söz hakkı ve katılım birbirini tamamlar. Biri olmadan diğeri olmaz.

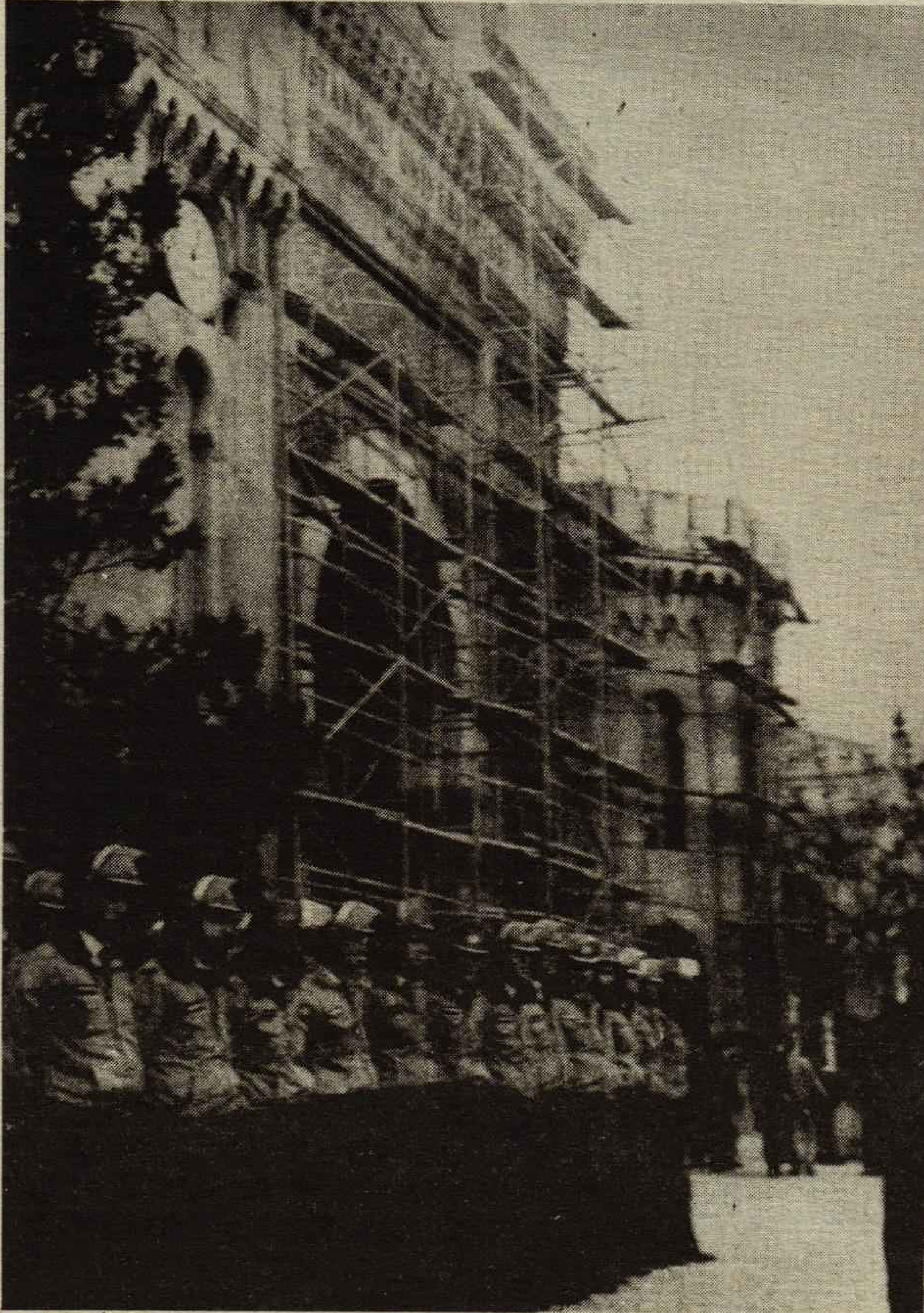
Söz hakkı, rejimin gençliğe yönelik saldırılarını boşa çıkarmak için de önem taşıyor. Her türlü toplumsal güvenden yoksun gençlik, örgütsüzlük ortamında yoz kültür saldırıları altında insiyatiften yoksun, kendi kendinden ve toplumsal sorunlardan habersiz, şekilsiz bir yığın halinde tutulmak isteniyor. Çünkü gençliğin umutları, istemleri ve örgütlü gücü bu rejimle, iktidarla çelişiyor. Buna karşın, gençliğin bir bütün olarak örgütlenmesi, toplumsal yaşama katılması, söz hakkını elde etmesi onun doğrudan çıkarınadır. Ülkemizin gelişmesininde çıkarınadır. Gençliğe karşı kurulan tuzakları boşa çıkarmanın yolu budur.

Öte yandan gençlik, kendi sorunlarına kendisi sahip çıkmak zorundadır. İlk önce kendisi için, kendi çıkarları ve gelişimi için savaşımını geliştirmelidir. Örgütlülüğünü yükselttiği oranda, hem kendi içinden hem de toplumun diğer kesimlerinden yalıtlama politikasını ve bu politikanın yol açtığı gençlik üzerindeki yıkıcı etkileri boşa çıkaracaktır. Rejimin dayatmaları gençliği bunalıma, çürümeye, yozlaşmaya, suç işlemeye, fuhuşa ve umutsuzluğa itiyor. Tüm kapılar bu çirkefliklere ulaşmak için açık tutuluyor. Ekonomik ve politik uygulamalar, gençliği buralara sürüklüyor. Rejim bir yolu sıkıca kapalı tutmak istiyor. O da gençliğin örgütlenmesi, kendisinin ve ülkesinin sorunlarına ilgi duyması, bu bilince erişmesinin yoludur.

Suç işleme oranının artışı, bunun yanında belki daha doğuş aşamasında sayılabilecek çeteciliğin yaygınlaşması, rejimin politikasının gençliğe neler verebileceğini gösteriyor. Bu politika tüm gençliğe yöneliktir.

Yalıtlama, yozlaştırma, örgütsüz bırakma politikası eğer kararlı bir şekilde karşı konulamazsa, gençliği içten içe çürütebilir. Ancak, bunun önü alınabilir. Hayata enerji ile, geleceğe umudu ile bağlı yüzbinlerce, milyonlarca gence ulaşmak mümkündür. Onların dostça yardımlaşmaya, dayanışmaya içten ilişkilere, karşılıklı olarak anlamaya ve anlaşılmaya özlemi vardır. Ayrıca böylesi ilişkilerin en canlı, en güzel örnekleri gençlik arasında yaşatılabilir. Sürekli geliştirilebilir.

Bunun için ilk önce bir araya gelmek, örgütlenmek gerek. Öğrenci derneklerinde sendikalarda, kültür-sanat, spor etkinlikleri ve olabilecek her biçimde örgütlenmek gerek. **Örgütlülük her türlü çürümenin, çaresizliğin pan zehiridir.** Gelişmenin, yaratıcılığın, toplumsal sorunların çözümüne katılımın en etkili yoludur.

İktidarın gençliğe verebildiklerinden... Fotoğraf: Oktay Özcengiz

Ziverbey Kampüsü

(devam)

"DİĞER iki yemekhane okulun yemekhaneleridir. Özel yemekhane vakıfa bağlı idi. Bize kiraya verdiler. Tabii ki kâr amacıyla kuruldu. İkinci sınıf lokanta fiyatının altında yemek veriyoruz. Bir etli yemek 1300-1400 lira arası değişiyor. Diğer yemekler bu oranda fiyatlandırılıyor. Öncelikle öğretim üyeleri ve kursiyerler için burasını açtık. Ancak öğrenciler daha büyük ilgi gösterdi. Parası olan öğrenciler geliyor."

Marmara Üniversitesi Ziverbey kampüsünden bir çelişkiyi net bir şekilde görerek ayrılıyoruz. Aynı kampüs içerisinde iki ayrı yaşam: Biri, parası olanların, diğeri olmayanların yaşamı. Bir yanda bir yığın sorun diğer yanda parayı verenin sorunsuzluğu...

Biz sonuç olarak öğrenci arkadaşların dekanlığa verilmek üzere hazırladığı dilekçeden, istemlerini sıralıyoruz:

-Ders programına yemek saatlerinin eklenmesi,

-Yemek sürelerinin uzatılması,

-Aylık kart ve zam uygulamasının geri alınması.

-Yemek kalitesinin yükseltilmesi, yemek çeşitlerinin artırılması, mevsimine göre sebze yemeklerinin verilmesi, yemeklerin sıcak ve ekmeklerin taze olması,

-Yemek tabldotlarının, çatal, kaşıkların temiz olması, plastik bardak yerine cam bardak verilmesi ve bardak sayısının artırılması, lavaboda devamlı su ve sabun bulunması,

-Yemekhane için bir denetim kurulu oluşturulması...

DYP İstanbul il başkanı Seyfi Basa:

"Parmak kaldırmak ile bir yere varılmaz."

Seyfi Basa ile gençlik üzerine

— Biz Askeri Tıbbiye Talebesi olarak Beyoğlu'na çıktığımız tarihlerde hiç bir subay bizim kadar iltifat görmezdi. Omuzunda yedeksubay, teğmen rütbesi olanlar bizim Askeri Tıbbiye öğrencisinin gördüğü iltifatı görmezdi. Oysa bugünkü durum, bunun tamamen tersidir. Bilirsiniz, Nasrettin Hoca'nın güzel bir lafı vardır: "Güzel bir kıyafet iyi bir tavsiye mektubudur." Biz talebeliğimizde Beyoğlu'na çıkarken pabucumuzu boyatmak zaruretini kendimizde hissederdik. Eğer cebimizde dönüş parası yok ise, yayan dönmeyi boyasız ayakkabı ile gitmeye tercih ederdik. Şimdi üniversiteye sivil arkadaşlarımız kıravatsız gidiyorlar. Şimdi, kıyafet açısından gençliğe bakınca niye bu hale geldi? Bugün üniversite talebesiyle oto tamircisinde, ikisinde de kot pantolon, ayaklarında Adidas. Yaka bağır açık. Ceket yok, kravat yok bir yün kazak... Hadi bakalım hangisi üniversite talebesi, hangisi oto tamircisinin çırağı. Üniversite talebesi, üniversite

"Üniversite talebesine güvensizlik 68 hadiseleri ile başlamıştır..."

hüviyetini kaybetmiştir. Kılığıyla kaybetmiştir. Bizim zamanımızda üniversite talebesi hareketinden çok kılığı ile belli olurdu. Şimdi farklı, çıkın Beyoğlu'na, (Bugünün Beyoğlusu o zamanın Beyoğlu'su değil ama) neresi ise, çıkın, bakın etrafınızda üniversite talebesi deyip, iltifat edebileceğiniz birisini görebiliyor musunuz?

—Sadece giyimden mi ileri geliyor, acaba?

- Üniversite talebesine güvensizlik 68 hadiseleri ile başlamıştır. Bugün gençlik yaş-

lıya sokakta bir imaj vermiyor. Ancak giyim meselesi tüm dünyada değişme göstermiş. Dünyanın diğer memleketlerinde de bu rahat giyim hakim olmuş. Mesela ben fötr giyerim. Evde bir çok kasketim var ama fötr'ü tercih ederim. Şapkamı giyip sokağa çıktığımda, bakıyorum da herkes kasket giymiş. Aynı şey Meclis'te de var. Bir bakıyorsunuz, beline kıravatı bağlayan adam var. Ve maalesef iktidar partisi, mecliste bir rey için bu adamı ihrac edememiştir.

—Türbanlı öğrencilerin direnişlerinin arttığı günlerde, değil mi?

- Türbanlı öğrenciler hakkında bir şey söylemek istemem. Dini inançlara sempatim vardır. Benim de dini inançlarım vardır. Ama gösteriş için dini inancı kullananların şiddetle karşısındayım.

—Üniversiteler toplumun fikir dinamoları olduğuna göre, Milli Eğitim Bakanı olsaydınız ne yapardınız?

- Evvela YÖK'ü kaldırırdım. Bu bir. Üniversite özerkliğini kesinlikle oturttururdum. Ve rektörlerin atama ile görevlendirilmesini kaldırırdım. Böyle üç kişinin karar vermesiyle, atamasıyla rektör olunmaz.

—Bu yaptıklarınız öğrencilere neler kazandırırdı?

- Özerk üniversiteyi kurduğunuz zaman, rahatlık kendi kendine gelir. Çünkü emirle ne rahatlık, ne de baskı kurulur. emirle baskı yaparsanız, kediyi bir kenara sıkıştırır, tokmakla vurursunuz ondan sonra fırsatını bulduğu zaman, yüzünüzü, gözünüzü tırnaklar. Binaenaleyh, hiçbir zaman üniversite talebesinin nereye gireceğini de iyi hoca seçerek yapacaksınız.

üniversitedeki 68 olaylarının müsebbibi talebeden çok hocalardır. Derslerde hocalar ders yerine, kimisi sol dersi, kimisi sağ dersi vermiştir. Ve talebenin muayyen yönlerde bilinçlendirilmesine gitmişlerdir. Bizim devrimizde okuduğumuz, misal olarak, Anatomi kitabı dört parmak kalınlığında idi, bugün, bir parmak kalınlığında. Diğer fakülteleri de alırsak, zannediyorum ki bütün kitaplarda sayfalar azalmıştır. Cahil adam ye-

"Milli Eğitim Bakanı olsaydım, evvela YÖK'ü kaldırırdım. Üniversite özerkliğini oturttururum ve rektörlerin atama ile görevlendirilmesini kaldırırdım."

tiştirmek dava değildir. Sıkarak kültürlü yetiştirmektir. Şimdi bir dersten kaldın, Milli Eğitim Bakanlığı kültürlü karar verdi, çakmış talebe bir daha imtihana girdi. Olmaz böyle bir şey. Haksızlık... Hoca haksızlık yapmaz mı? Ama kurunun yanında yaş da yanar.

Bugünkü sınav sistemi bizim zamanımızdaki sınav sistemine göre iyi. Ama umumi olarak kültür azlığı var bugün yetişenlerde. Tabii ders az, kitaplar az, talebe çok. Bir de son yıllarda üniversite açma hastalığına

müptela oldu Türkiye. Hocasız üniversite. Hoca arkadaşlarım burdan Trabzondaki üniversiteye ders vermek için sabah uçağı ile gidiyor, akşam uçağı ile geri geliyor. Böyle üniversite olur mu?

—Peki, buraya niye geldik, nasıl geldik?...Bundan sonra düzelecek mi?

- Böyle gitmemesi için bu hükümetin düşmesi lazım. (Gülüşmeler)

—Eskiden siyasi partiler kadın ve gençlik kolları kurabiliyorlardı; bugün kuramıyorlar. Bunun giderilmesi için neler yapılmalı?

- Biliyorsunuz ben politikada yeniyim. Politikaya atılalı daha birkaç ay oldu. Bir siyasi partinin üyeleri arasında, ilerlemiş yaşlara rağmen ayrılıklar çıkmakta. Partiler gençlerin arasında çalışmaya başladığında, özellikle fakültelerde, üniversitelerde gruplaşmalar başlar. Bu gruplaşmalar de bence fakültelere zarar verir.Politikbakımdan gençliği, fakültelerini bitirdikten sonra siyasetin içinde görmek faydalıdır. Fakültelerin içerisinde politik grupların teşekkül etmesinin karşısındayım.

"Bizim devrimizde okuduğumuz, misal olarak, Anatomi kitabı dört parmak kalınlığında idi, bugün bir parmak kalınlığında... Cahil adam yetiştirmek dava değildir. Sıkarak kültürlü yetiştirmektir."

—Ama siyasi partiler böyle girişimlerde bulunmasalar bile üniversite gençliği arasında politik çalışmalar zaten yok mu?

- Evet var. Ama bugün bir olgunluk yok. Bizim yaşımızdaki insanlar arasında bile problemler çıkaran politikayı gençliğin seviyesine indirdiğimizde olay sapıyor. Nitekim, seçimler sonrasında DYP'nin İstanbul il teşkilatının başına geldiğimde, ilçe teşkilatlarındaki arkadaşları değiştirdim. Ve gördüm ki, en çok genç arkadaşlar kırılıyor. Bu olgunluk siyasi partilerimizde oluşmadıkça üniversitelerimizde politik örgütlenmelere karşıyım.

Kadınlar koluna gelince. Türkiye'de kadınlar kolu kurulmuştur. Adı "TÜRK KADININI GÜÇLENDİRME VAKFI"'dır. Yasadaki boşluğu bulup kurdular. Ne kadar zengin varsa, daha doğrusu, ne kadar zengin yapmayı düşündükleri varsa buraya aldılar. Bakın efendim. 7 sene evvel ESKA var mıydı? ..ENKA'nın sahibi Tarık Şara'nın

gazetelerte yayımlanan bir demeci vardır. "Bilseydim hükümete daha çok üye verirdim" demiştir. Bugün Türkiye'de hiç birimiz dış seyahatlere davet edildi mi? Hiç bir Üniversite hocası dış seyahatlere davet edildi mi? Hiç bir bürokrat dış seyahatlere davet edildi mi? Ne kadar zengin varsa, zenginlerin de kendilerine bağlı olanlarını seyahatlere götürüp orada dış ticaret mukaveleleri imzalatılıyor. Semra Hanımefendi devletin bir adamı olarak Londra'ya sergi açmaya gidiyor. Ben, diyor first leydiyim. (Burada papatyaların "ne mal" olduklarını da açıklıyor.)

—Üniversite gençliği demokrasiden ne zaman ve ne kadar nasibini alacak?

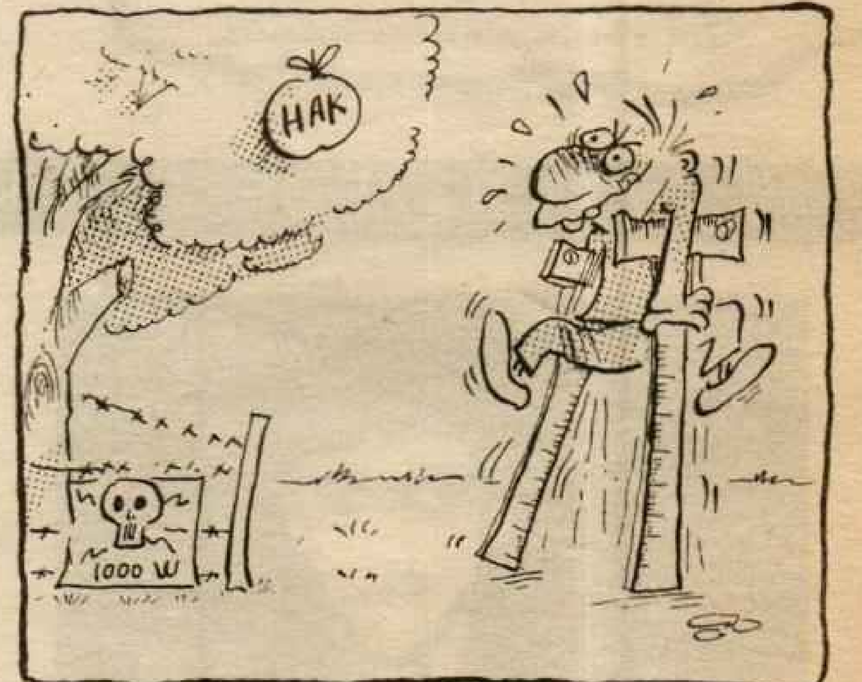
- Biliyorsunuz, hiç bir şey verilmez, alınır. Üniversite gençliği yeterli olgunluğa ulaştığında bu hakkını alacaktır.

Üniversitelilerin yönetimde söz sahibi olmak istemesi yanlıştır. Düşünün 20 tane profesörün arasına bir tane öğrenciyi koyduk diyelim. Parmak kaldırmak ile bir yere varılmaz. Fuzuli bir iştir o.

—Fakat Seyfi Bey, alınan kararların uygulandığı kesim üniversite öğrencileri. Fakat öğrenciler kendileri ile ilgili olarak alınan kararlara katılamıyor. Burada bir terslik var...

- Orada bir terslik yok. Kararların genç olduğunu unutma hastalığına uğramalarından olmakta bu. Üniversitelerin kararları alırken anket yapması lazım. Bir öğrencinin oraya girmesi ile değil. Bir talebe oraya girmiş, bir şey ifade etmez. Talebe 20 tane profesörün arasında fikrini söyler, içlerinden alay ederler, ondan sonra kararı verirler. Mühim olan kararları alırken, yöneticilerin bir zamanlar genç olduklarını unutmaması ve talebe ile diyalog kurmasıdır. Şimdiki hoca-

"Hiçbir üniversite hocası dış seyahatlere davet edildi mi?... Ne kadar zengin varsa, zenginlerin de kendilerine bağlı olanlarını seyahetlere götürüp orada dış ticaret mukaveleleri imzalatılıyor..."

larla talebeler arasında kopukluk var. Bugün hoca talebede kendisi ile bir araya gelecek seviyeyi kendince görmüyor, talebe de hoca ile bir araya gelmekten çekiniyor. Bu hale nasıl geldik? Bizi bu hale demokrasi getirmedi. Demokrasiyi soysuzlaştıranlar getirdi.

—Sizce, son altı yıldır bütçeden eğitime ayrılan paydaki düşüş zorunlu muydu?

- Ben olur a, Milli Eğitim Bakanı olsa idim, Başbakan da kendisine bu fakir devletten 50 milyar liraya uçak alsa idi, derhal istifa ederdim. Teşekkür ederim.

—Biz teşekkür ederiz, Sayın Seyfi Basa...

BİR YURT Kİ...

Fotoğraflar: Semih KOÇ

- *"Sabah ezanından önce verirler sıcak suyu, sabah 7'de keserler.*
- *"Odalarda sürekli ağır bir koku olur. Kapıdan girerken sendeletir adamı."*

Geçenlerde, üniversiteli ekibi olarak İTÜ Maslak yurduna davet edildik. İşin içinde yemek de vardı. "Yemek gördünmü giriş dayak gördünmü sıvış" atasözünü rehber edindiğimizden, fotoğraf makinalarını kuşanıp düştük yola. Neşeli geçecek bir yemeği görüntülememek olur muydu?

Varınca anladık ki, yemek falan bahane. Evet ortada bir yemek var ama, bildiğmiz yemeklerden değil.

Sardılar dört bir yanımızı, İTÜ'lü Yurtzedeler Biz yurtzede dedik. Başka hangi terim karşılaş çıkartamadık yurttakilerin halini.. Yurtzedeler konuşuyor, konuştukça kızıyor, öfkeleniyor, lafı birbirlerinin ağzından alarak tekrar konuşuyorladı.

Odalarda 'her şey içiçe. Bavullar... Kirli ve koku yayan giysiler... rutubet kaynağı ıslak çamaşırlar.

PİS YEMEKLER.. NEREYE KADAR.?

İTÜ Ayazağa Yurdu öğrencileri noksan gramajla çıkarılan pis yemeği protesto ettiler. İTÜ Rektörlüğü önünde toplanıp, oturan yurt öğrencileri ve arkadaşları, rektörün kapıya çıkıp kendileri ile görüşmesi için yarım saat kadar beklediler. "İTÜ'lüyüz Açız!", "Yemek Bizim Hakkımız, Söke Söke Alırız!" şeklinde bağıran yurt öğrencileri daha sonra hazırladıkları basın bildirisini okuyup, basına dağıtırak dağıldılar. Öğrencileri; Yıldız, ODTÜ, Boğaziçi Üniversitelerinde olduğu gibi, tabldot usulü öğle yemeği fiyatına akşam yemeği çıkarılmasını istiyorlar.

Tuvaletler yurttaki genel pislikten farklı olarak "pislik" konusunda yıllardır şampiyonluğu diğer yurt bölgelerine kaptırmadı.

REKTÖRÜM UYUR MU? ÇAĞIRSAM UYANIR MI?

Biz İ.T.Ü. yurdu öğrencileri[redacted]: Başta beslenme olmak üzere, idari baskı gibi bir çok sorunla başbaşa bırakan İ.T.Ü. Rektörlüğü öğrencilerin sosyal varlıklar olduklarını unutmuş olmalı ki; Üç dört yıllık gecikmeyle her türlü sosyal kültürel etkinliğe kapalı 4x5 ebadında 8 kişilik hücrelerden oluşan İ.T.Ü. Ayazağa erkek yurdu Beton-Külçesi'ni çok sevdiği öğrencilerine reva görmüştür.

Öğrencilerin yetersiz kötü beslenmeleri, sağlıksız yaşam koşullarında ve mapushane kuralları ile yönetilen yurtlarda yaşama terk edilmeleri bir YÖK politikası haline getirilmiştir.

Bastıbeslenmeye ilişkin her türlü istemimize kulak tıkayan Rektörlük ve yemekhaneci aşırı kâr amacıyla bizleri fahiş fiyatlar, her türlü sağlıksız, gramaj kontrolünden uzak besin maddeleri ile başbaşa bırakmıştır.

Yukarıda sıralanan sebeplerden ötürü İ.T.Ü. yurdu öğrencileri olarak sağlıklı beslenme, beslenme sorunumuzdan kaynaklanan sorunlarımızı ön plana çıkartıp başarılı birer öğrenci olabilmek için: B.Ü., O.D.T.Ü. Yıldız Üniversitelerinde olduğu gibi Türkiye'nin en büyük teknik Üniversitesi olan İ.T.Ü.'nün de İ.T.Ü. yurdu öğrencilerine tabldot usulü öğle yemekleri fiyatında akşam yemekleri çıkartmasını istiyor.

Bu haklı talebimizi daha önceki istemlerimiz gibi göz ardı etmeyeceğini ümid ediyoruz.

İlgili Makam ve Basına duyurulur.

Islak çamaşırların oluşturduğu labirentlerden geçerek tepeleme eşya yağılı masaya ulaşın... ve bu odada konuşun... çalışın... uyuyun...

Kendimizi de çamaşırlarımızı da haftanın üç günü ikişer saat akan sıcak su ile yıkamak zorundayız. Duşlarda ve kırık lavabolarda..

SON DAKİKA NOTU:

Birlikten kuvvet doğar

İTÜ Ayazağa'dan güzel, anlamlı, bir haber geldi. İTÜ senatosu şöyle bir karar almış geçenlerde. Bundan böyle kampüste akşam yemeği çıkacak. Yemek tabldot usulü olacak. Fiyatı 350 TL. Ne idi o meşhur özdeyiş. Tam sırasıdır, "Hak verilmez, alınır" demenin.

"YURTZEDE"LER KONUŞTU:

SEMİH KOÇ: *Sıcak su haftada üç gündür. Cuma günü sabah ezanı okunmadan saat 5'te verirler, 2 saat sonra, biz uykunun en tatlı yerindeyken keserler. Salı günü ise herkes derste, sınavda iken iki ile üçbuçuk arasında verirler sıcak suyu. 20 m² yerde 8 kişi kalırız. Odada sürekli ağır bir koku olur. Kapıdan girerken sendeletir adamı.*

ALİ ASKER: *Salatadan kum çıkmazsa şaşırıyoruz. Geçen gün tırnak çıktı yemekten. Fasulyeden böcek çıktı. Ispanak yemeğinden kum eksik olmaz. Sekiz kişi bir odaya tıkılmış.. Yıkanmayan çamaşırların kokusu.. yıkanıp odada asılabilen çamaşırların rutubeti.. valla hangisini anlatayım...*

SEZGİN ATA: *Midem kumlu ıspanak ve salatadan hasta oldu. Yemeğin cefasını çekeriz ama yemeğin kalitesine hiç bir müdahalede bulunamayız. "Yurt müdürü bu pisliği sorup soruştursun" diye kalkıp huzuruna çıktık. Ne gezer.. Sonra rektöre gittik. İkisinden de aylardır "çıt" yok. Temizlik ayrı dert. Sabahın beşinde kalkıp duşlara havlu atarız, kimse kapmasın da yıkanalım diye.. Kaç kez tartışma çıktı yıkanma sırası yüzünden... Sekiz kişiye haftada sekiz saat sıcak su verilirse daha iyisi olabilir mi?*

VEYSEL ÖZDEMİR: *Yemek müteahiti iki kap yemeği 700 TL'ye yedirir bize. Bunlar iki kardeş. Hem yurt kantininin hem de yemekhanenin başına otur muşlar, geçinip gidiyorlar.. Bizim seçtiğimiz yurt temsilcisi arkadaşlarımızı yurt müdürü görevlerinden azl etti. Yemekleri sürekli başına sorun yapıyorlarmış, protesto ediyorlarmış diye.. Kendimizi de çamaşırlarımızı da haftanın üç günü ikişer saat sıcak su ile temizlemek zorundayız. Duyduk, Boğaziçi'nde sürekli sıcak su akarmış. Akşam yemeğini de okul çıkarırmış. Burnumuzun dibindeki Yıldız'da, Boğaziçi'nde yapılabilen burada neden olmasın ki?..*

Sevgi evlilik Flört Sözlülük SAADET kesişme NİŞAN

Cinsellik mi, o da ne?...

Aşk Meşk Platonik aşk nikah

Aşağıdaki yazıyı hazırlarken öğrencilerle olan *11* yıllık deneyim ve gözlemlerimden yararlandım. İstatistiksel bilgiler içermeyen yazımın kişisel görüşlerimi yansıttığını belirtmek isterim.

DOÇ.DR. ESAT GÖKTEPE

Genç insan sürekli bir bedensel ve ruhsal değişim halindedir. Bu değişimlerin en önemlilerinden biri cinsin üreyebilecek/üretebilecek hale gelmesidir. Üniversiteli gençlerden bazıları ergenlik döneminden erişkinlik dönemine geçmediklerinden ergenlerin sorunları onlarda da sürmektedir.

Üniversiteye başlama sırasında önemli bir değişiklik daha olmakta, gencin zamanını nasıl değerlendireceği hakkında hiç olmazsa belirli saatlerde bağımsız karar verme hakkına sahip olmaktadır. Böylece gencin kendisi için daha çekici görünen birtakım uğraşlara, kendi ülküsü gibi gördüğü konulara vakit ayırmaya başladığı görülür.

Üniversite yılları olarak görülebilecek **17-28 yaşları** arasındaki kişilerin cinsel açıdan en yoğun aktivite içinde bulundukları bir gerçektir. Cinsel dürtüler bu yaştaki insanlarda en yoğun bir şekilde kendini gösterir. Ayrıca ilk cinsel deneyimlerini çoğu genç bu dönemde yaşacaktır. Bu ilişkinin nasıl gerçekleştiği belki onun yaşam boyu cinsel hayatının nasıl şekilleneceğini saptayacaktır. Bu nedenle ilk cinsel birleşme deneyiminin hangi koşullarda, nasıl yaşandığı çok önemli sonuçlar doğurur.

Burada cinsiyet olarak bir ayrım yapmak gerekmektedir. Kızlar ve erkeklerin ilk cinsel deneyimlerini yaşama şekil ve yerleri çok değişiktir:

Ülkemizde bakireliğin -cinsel birleşmeyi yaşamamış olmanın- önemi bilinmektedir. Ancak ülkemiz sanayileştikçe, ailelerin yaşama biçimleri büyük aileden küçük çekirdek aileye dönüştükçe, kızların ve bir bakıma ailelerin bakireliğe verdiği önem de değişmektedir. Kırsal kesimde neredeyse yaşamsal önem taşıyan bu kavram, büyük şehirlerde çok daha değişik bir anlam taşımaktadır.

Üniversiteli bir genç kızın cinsel dürtülerinin olması gayet doğaldır. Bu dürtülerin onu sürükleyebileceği durumlar ise bazen istenmeyen ilişkilerin doğmasına, acılı deneyimlerin yaşanmasına, doyumsuz ilişkilerin başlayıp sürmesine varabilir. Ülkemizde üniversitelerin birçok şehre yayılması, genç kızların da ailelerinden uzakta kalıp yaşamalarına neden olmuştur. Yurtlarda pansiyonlarda ya da arkadaşlarıyla ev paylaşıp, ailelerinden uzakta yaşayan gençlerin, cinsel deneyim açısından daha çok risk altında olduğu düşünülebilir. Aynı cinsten kişilerin yaşadığı ortamlarda eşcinselliğin varlığı Batı'daki örneklerden bilinmektedir. Yurtta kalan kızlarda bir oranda eşcinselliğin -gizli eğilim halinde kalmış veya eyleme dönüşmüş,- bulunması da doğaldır. İlk cinsel deneyimini bu şekilde yaşamış olan bir gencin, daha riskli olarak gördüğü karşı cinsle ilişkisi en azından gecikecek ve bu türden ilişkinin sürmesine yol açabilecektir.

Karşı cinsle ilişkiye girmeğe gelince, burada deneyimi olmuş gençlerin daha küçüklere etkisinin rolü düşünülmelidir. Böyle bir ilişkiyi yaşamış olan bir arkadaşının bu ilişkisini anlatması (eğer olumlu bir ilişki ise) dinleyen için uyarıcı ve yönlendirici olabilir.

Genç kızlar herhangi bir cinsel deneyim yaşadıklarında genellikle, ülkemizde bunu suçluluk duygularının izlemesi sık görülür. Gençlerin, bu duyguları nedeniyle yaşadıklarını, anne-babalarından gizlemeleri doğaldır. Özellikle anne ve babanın, yasaklayıcı, erkek arkadaşları hoş görmeyen, erkeklerin kötü olduklarını ve onlara yaklaşılmaması gerektiği yönünde tutumları olduğunda genç kızın deneyimlerini kendine saklayıp, anne-baba sorsalar bile yalan söylemek zorunda kalmasına rastlıyoruz. Genç kızların evlilik öncesinde cinsel birleşmeye girmekten kaçınmaları ve kendilerini eşleri olacak kişiye saklamalarını kentlerde kırlara göre daha az rastlanıyorsa da oran olarak ifade edildiğinde, evlilik öncesi ilişkiye girdiklerini kabul edenlerin sayısı oldukça düşüktür. Maalesef burada istatistiklerden sözedemiyoruz, bu konuda çok sayıda denek üzerinde yapılmış, güvenilir bir araştırma ülkemizde yok gibidir.

Gençlerin en önemli özelliklerinden biri de enerjileridir. Bu enerji bir yere doğru yönlendirilmelidir. Çoğu kez gençlerin enerjilerini yücelterek, spor gibi, sanat gibi uğraşlara yönelttiklerini görüyoruz.

Genç erkeklere gelince... bunların, en büyük sorunu arkadaş bulmakta, kızlara yaklaşma yürekliliğini göstermektedir. Çoğunlukla genç erkeklerin yetiştirilme şekillerinde kızlarla arkadaşlığı doğal olarak gerçekleştirmelerini sağlayacak rahatlık bulunmaz. Kızlar çoğuna göre erişilmez, arkadaş olunması güç ya da imkansız olan kişilerdir. Son yıllara dek erkeğin bu sıkıntısını azaltmaya yarayacak kesin bir gelişme yokken, son on yılda kızların erkeklerle arkadaşlık yapmak için kendilerinin bir çaba içine girdikleri, hatta bu konuda kendi aralarında belli bir erkeğe yakın olmak için yarıştıkları sıkça görülmektedir. Bellı arzu edilir kişilik ve fizik özelliklerine sahip olan genç erkeklerin işi böylece kolaylaşmış gibidir.

Kızlardaki cinsel gelişimin erkeklerden daha erken ve hızlı olması, başka ülkelerde kızların nasıl davrandıklarına dair TV'de gördükleri örnekler, genç kızların erkeklere karşı olan davranışlarını etkilemiş gibidir. Bugün üniversitede okuyan ve erkek arkadaşı olmamış genç kız sayısının oran olarak giderek azaldığı ve böylelerine sanki birşeyleri eksikmiş gibi bakıldığı da gerçektir. Genç erkeklerin en büyük sorunlarından biri de, cinsel konularda bilgisiz oluşlarıdır. Cinsel organların anatomisi ve fizyolojisi hakkındaki bilgileri yetersizdir. Bu nedenle ilk cinsel deneyimlerini bu konuda tecrübeli olan kadınlarla edinirler. Cesaretleri bundan sonra gelişir ya da kırılır. Çünkü ilk deneyimleri çoğunlukla olduğu gibi genelevde edinirlerse, ve oraya yalnız değilde grup olarak giderlerse, içlerinden biri arkadaşlarının ilk ilişkisi olduğunu kadına önceden bildirir ve ilişki sonunda nasıl geçtiği sorulursa, bu ilk deneyimi olan genç erkek için cinsel birleşmeden çok bir sınav gibi olacaktır. Böyle bir sınamaya kendini bilen hiçbir genç girmemelidir. Sonuç uzun sürecek sorunların başlangıcı olabilir. Buna genelevin binbir türlü olumsuz koşulları da eklenirse gerçekten burada edinilmiş olan deneyimin çok yıpratıcı ve itici olduğunu söyleyebiliriz.

Genç insan cinselliğinde bir diğer olgu da eşcinsel eğilimlerdir. Kendini, kendi cinsinden olanlara karşı eğilimli gören kişinin, örneğin kendini kadın gibi düşünen bir erkeğin her şeye rağmen cinsel eylemde bulunmamış olması, onun zihninde bir çelişkinin sürmekte olduğunun göstergesidir. Böyle bir kişinin doğal olanı yapması yani karşı cinse yönelmesi, belki onun tüm eğilimlerini değiştirebilir. Bu nedenle ilk ilişki doğal olarak bu tür eğilimler gösteren kişilere hiç bir şey kaybettirmez. Eğer karşı cinsle olan ilişki doyumlu olursa, artık geriye dönüş daha güç olacaktır. Ancak; eşcinsel ilişkiye girmiş ve halinden şikayetçi olmayanla için -doğaldır ki- fazla birşey yapılamaz.

Cinsellikle sevginin birbirine karıştırılmaması gerekir. İnsan kendi cinsinden ve karşı cinsinden kişilere karşı sevgi duyabilir. Cinsellik ise ondan daha özel, daha gizli bir olaydır. Kolay kabul edilemez, önüne geçilmeye çalışılır, ancak bir süre sonra doğal yasalara boyun eğilir. Sevginin sınırı yoktur, ancak cinsel istek ve eğilimlerin bir sınırı olması gerekir.

Sevgiyi yeterince almamış ve yaşamamış insanların, sevgiyle cinselliği birbirine karıştırma şansı daha yüksektir. Bu kişiler sevgiye ulaşmak için cinselliklerini kullanmayı, önce farkında olmadan yaparlar, sonraları ise bu bir alışkanlık haline gelebilir.

Elle doyum (masturbasyon) için de birkaç söz: Elle doyum evrensel bir olaydır. Belli bir yaşta özellikle erkeklerde cinsel doyuma ulaşmak için yararlanılan bir yöntemdir. Kızlarında bu yolla doyuma ulaştıkları bilinir, ancak bu daha az kabul edilir. Elle doyumun çoğu kez suçluluk duygularına yol açtığı da bir gerçektir. Bu suçluluk duygusu gereksizdir, elle doyumu yapan kişi bilgisizliğinden dolayı büyüklerince ayıplanabilir, hatta bu şekilde davranıldığında, kişinin güç yitimine uğrayacağı düşüncesi aşılanmaya çalışılır. Boşalma salgılarının dışarı atılmasının insanın güçsüz kalmasına yol açtığı inancıda yanlış ve saçmadır.

Cinselliğin açıkça tartışılması, cinsel organların anatomik ve fizyolojik özelliklerinin öğrenilmesi ve cinsel sorunlarla ilgilenecek kişilerin bulunması, cinselliğin ayıp sayılmaması halinde cinsel sorunların azalacağına inanmıyız...

Cinselliği yaşamayan insanlar bunun gerçekten nasıl birşey olduğunu bilemezler ve onu daha önce yaşayan başkalarının söylediklerini kabul ederler. Bazen cinsellik üstün zevk veren ve yüksek bir olay gibi gözükebilir. Bazen de tüm kötülüklerin kaynağı gibi algılanır. Aslında ne biri, ne de öteki doğrudur. Cinsellik koşullar uygun olduğunda oldukça zevk verici olan, ancak yalnızca bu zevk için yapıldığında yakıcı sonuçlara yol açabilen bir olgudur.

BİLİM FARESİ

15 gün sonra yine birlikteyiz. Hepinize merhaba...

Üniversiteli gazetesini nasıl buldunuz? Ben, eksiklerine rağmen beğendim. Bu çocuklar epey yetenekleşmişler. Yalnız teknik sorumlu Mehmet biraz acemi galiba. Ben, yazımda sizlere **"etik komite"** hakkında bilgi vermeye çalışıyordum, gazetede **"etik"** yerine **"etit"** çıkmış. Mehmet düzeltir, özür diler!

Bu arada büroya gelen kimi öğrenciler ve özellikle **Üniversiteli** çalışanları bu sayıda benden çöp konusunda bahsetmemi istediler. Hani şu Federal Alman çöpü.

Bu konu aslında o kadar derinlemesine incelenecek bir şey değil. Adı üzerinde çöp. Bu hükümet döneminde Avrupa'dan Türkiye'ye gelmeyen şey kalmadı, hepimiz bundan çok yararlandık (!) Ama bu kadarı da fazla. Çöp de nereden çıktı. Yararlı bir şey olsa buraya göndermezler. Çöpe evet mi, hayır mı? İlk yanıt DYP Genel Başkan Yardımcısı sayın **Mehmet Dülger**'den geliyor: **"Buna evet diyenin Allah cezasını versın."** Ben de çöpe hayır diyorum.

Bizimkiler gelen çöplerden yol yapımında yararlanılabileceğini söylüyorlar. Bence yalan. Bilimsel raporlara göre de.

Sevgili Üniversiteliler, bu çöplerden yararlı olmasını bir yana bırakın, bunların Avrupa'da herhangi bir ülkenin sınırlarından geçmesi bile büyük protestolara neden oluyor. **Yeşiller**'i görüyor, duyuyorsunuz. Çevre kirliliğine sebep oluyor diye dünyayı ayağa kaldırıyorlar. Şimdi bunlara karşı bir savunma var. Neymiş efendim, kil kullanılacakmış ve kilin sızdırmama özelliğinden dolayı çevre kirliliği sözkonusu değilmiş. Beyler, bu ülkede bilimden haberdar olanlar da var. (Değil mi?). Kil kullanımı ABD'de bırakılalı yıllar oldu. Şimdi Amerikalılar yanlış mı yapıyor diyeceğiz? Hele bu zamanda. Hiç yakışır mı?

Bu çöpler, kim ne derse desin kimyasal zararları da düşünülecek olursa, bizim sınırlarımızdan içeri girmemeli. Bu konuda karşı etkinlikler düzenlenmeli ve kamuoyu aydınlatılmalıdır.

Bu bir teknoloji işi. Yeterli olanakların vardır, alırsın oralarda zararsız biçimde imha edersin. Ama bunun karşılığını da alırsın. Dünyanın akıllısı biz miyiz? Kimsenin sınırından bile geçmesine izin vermediği, Demokratik Almanya'nın ise üstüne para aldığı çöpleri, biz, bir de para ödeyerek alıyoruz.

Akılcı yaklaşım bize yakışır, sevgili üniversiteliler...

—Lütfen resmimi açmayın.
—Bunlar resim mi?
—Yok duvar kağıdı.
—Ben bunları resim değil zannettim. Bu şeylerin üzerinde fırçanızı temizliyorsunuz zannettim. Peki kızmayın ben cahilim zaten, sanattan ne anlarım?
—Siz de sanatçı değil misiniz?
—.......

Yukarıdaki diyalog, bir Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi öğrencisiyle İbrahim Tatlıses arasında geçiyor. Evet yanlış değil, İbrahim Tatlıses. M.Ü. Güzel Sanatlar Fakültesi'nde İbrahim Tatlıses ve "ekibi" filim çevirmeye başlıyor. Nasıl izin alıyor onu bilmiyoruz. Filmin konusu; bu okulda okuyan bir telekız ve onun başından geçenler (vesaire, vesaire). Okula gelip gitmeye başlayan Tatlıses öğrencilerin resimleriyle de ilgilenmeye başlıyor. (Okul yönetimi bundan ders çıkarmalı.)

Prof. Öztürk intihar etti

Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Psikiyatri Anabilim Dalı Başkanı Prof. Dr. **Mualla Öztürk**, intihar etti. Emniyet Nöbetçi Müdürlüğü yetkililerinden alınan bilgiye göre, Güniz Sokak 36-5 sayılı yerde oturan Prof. Dr. **Mualla Öztürk**, saat 22.30 sıralarında havagazıyla intihar etti. Prof. Dr. **Orhan Öztürk**'ün eşi olan Prof. Dr. **Mualla Öztürk**'ün yakınları, "**Mualla hanım son günlerde bunalım geçiriyordu**" dediler.

Öğrenciler ne yapsın?

Uyarı! Öğrenciler; sorunlarınızı psikiyatristinize anlatıp onları bunaltmayın.

ADALET TEŞKİLATINI GÜÇLENDİRME VAKFI
YARDIM MAKBUZU 1000 LİRA
Adı Soyadı : A. Göçmen
B
№ 930962
Sayılı Kararıyla Vergi Muafiyeti Tanınmıştır.

Dernek kurmak için ödenmesi zorunlu harç. Neden mi? Yakın ilgilerinin bedeli herhalde.

BİR PORTRE

Tombul yanaklı, kibar bıyıklı, Güzel Antep'in bu güzel hemşerisi gençliğinde en çok **"Oy oy Emine"** türküsün söylerdi. (Belki merak etmişinizdir diye söyledim.) Fakat bunu bugün biraz değiştirerek çağırır, **"Oy oy ey vatandaş, rey rey ey YÖKzede."**

Yine de buna bakılarak onun iflah olmaz bir politikacı olduğu söylenemez. Gerçi gençliğinden bu yana siyasi yelpazenin sağındaki bütün parti ve hareketlerle ilişki kurmuş olsa da büyük ısrarlar sonucu milletvekili adayı olmuştur. Ve bir yıldız gibi doğmuştur. Devlet bakanlığı ve hükümet sözcülüğü yapmış, arkasından Gençlik Bakıcılığı'na getirilmiştir. Son günlerdeki "celallenmeleriyle" herkesi şaşırtmaktadır.

Doğru söze ne denir. O, bakıcıların en açık sözlüsü ve fiyakalı olanıdır. Baş bakıcıya benzer. Konuşmasıyla bile baş bakıcının bir kopyasıdır. Tam kuracağını açıkladığı üniversitenin adına uygun yavaşlıkta, sanki harfleri sayarak, "Bezgin-Alem"den bir adem gibi konuşur. Son günlerin "müjdeler sultanıdır."

Öğrencilerin üç aydan üç aya aldıkları **sadaka kredisini** üç katına çıkardığını müjdelemiştir bir akşam televizyondan. Fakat korelesyon eksikliği hep yakındığı bir konudur. Aynı günün sabahı, gözlem alanı gençlik olan öteki bakıcı, kredileri beş katına çıkardıklarını açıklamış bulunuyordu radyodan. Bereket, radyo dinleyen öğrencilerin sayısı azdı. Ve herkes akşam televizyonda onun açıklamasını duyduğunda, "Nasıl oldu da beş katına çıkan kredi bir gün içinde üç katına indi", sorusu yerine "Hayret üç katına çıkmış", diyerek şaşkınlık gösterdiler.

Bununla kalmıyordu müjdeler. Sabahları, 331 liralık yemek ihsan edeceklerini müjdeliyordu yurtzede öğrencilere. Üniversite giriş sınavlarını kaldıracaklarını duyurmuştu yine son günlerde.

Açıksözlülüğüne gelince, alkışlanmadan edilemez. İktidarın eğitimde başarısız olduğunu açıklıyordu. Verilen kredinin önceki dönemlerde 20 binin üç katı olduğunu belirtiyordu. **"Biz"**, diyordu, **"eğer eğitimimiz çağdaştır dersek kendimizi aldatırız."**

"Bizden önce bütçelerin % 13'leri eğitime ayrılırken bugün bu oran % 8,5'lere düşmüştür." diyordu. Yine de müjdelerken kendini alamayarak; kitap, defter, öğretmen, hatta okul bulamayan gençlere, içecek ayranı bile olmayanlara, birer at ...pardon bilgisayar vereceği vaadinde bulunuyordu. **"Bir milyon bilgisayar projesini uygulayacağız,"** diyordu her şeye rağmen.

Kafalarda bir soru da uyanmıyor değildi: Her şeye rağmen bilgisayar pazarı açmak için miydi, bu para para haykırışları? Bu açıksözlülük, bu açıkgözlülük...

"SAYI DOLDURMAK"

Eser: Demirtaş Ceyhun
Çizen: Seyfi Şahin

GÜL APT. No:27
Kahramanımız 13 Eylül sabahı cezaevine konulmuştu..."SAYI DOLDURMAK" ne demek diye bağırmıştı...
OĞLUM OĞLUMU BIRAKIN
13 Eylül günüydü.. Her ihtilal sonrasının olağan gelişmeleri devam ediyordu.... Olandan bitenden haberi mi var? Simit tablası başında günboyu dolaşıp duruyordu.
SONY
Askerdir acıkmışlardır...
SPOR VE SERGİ SARAYI
Diye yaklaştı... Ne olduğunu anlayamadan!...
Durun ben birşey yapmadım.... Simit tablam.... si...
BİNSENE LAN ARABAYA.... UĞRAŞTIRMA BİZİ...
Ne olduğunu, ne yapacaklarını, kendini nereye götüreceklerini anlamamıştı... Kendini bir arabada bulmuştu.

Devam edecek...

KAYIP KİMLİK

Yazan: Kazım POLAT
Çizen: Alp TAMER

ÖZET:
Yüksel iki arkadaşı ile Taksim Meydanında az önce izledikleri filmi tartışıyorlarken mavi bir halk otobüsünden biri seslenir. Yüksel bu sesi tanır. Halk otobüsü kalkmak üzeredir. Nasılsın bile diyemeden otobüs hareket eder. Ancak ertesi gün için randevulaşırlar.

Yüksel, Bekir ile Deniz'in yanına koşarak geldi. Bekir ile Deniz Yüksel'e takıldılar.

''**Nerden tanışıyorsun böyle güzel kızlarla?**''

''**Çapkın sende**'' dediler.

Belediye otobüsleri için abonman bileti satılan kulübelerin önüne geldiler. Durup kulübelerden kupon satın alanlara baktılar.

Yüksel:

''**Bugün ayın biri arkadaşlar. Varmısınız eski kupon toplamaya?**'' dedi.

Bekir ile Deniz bu fikri onayladı.

''**Varız. Dört günlük kârımız olur. Ayın dördüne kadar geçerli kupon** ''. Yüksel, Bekir ve Deniz harçlıklarıyla ay sonunu çıkaramayınca böylece dört günlük yol parasından kurtarıyorlardı. Aksi bir kontrol memuruyla karşılaşmaya görsünler, işte o zamaman ... riskine katlanmak zorundaydılar.

Deniz:

''**Hadi Bekir, bak şu adam kuponunu değiştirdi, eskisini atacak galiba?**'' dedi otuz yaşlarında birini göstererek. Bekir sıkılarak adamın yanına yanaştı. Adam yürümeye başladı. Bekir'de yürüdü. Adam, eski kuponu elinde evirip çevirerek İstiklal Caddesine yöneldi. Az sonra ikiside gözden yittiler. Yüksel ile Deniz bu duruma kahkahalar attı

Genç bir kız yeni kupon aldı. Gişeden ayrıldı. Birkaç adım yürüdü. Durdu. Yeni kuponunu mavi kartının önüne yerleştirdi. Yüksel ile Deniz atılacak olan eski kuponu gözlüyorlardı. Genç kız kuponu atmadı. Deniz Yüksel'e ''**ben alırım**''der gibisinden baktı. ''**Av senin**'' anlamında başını salladı. Deniz kıza doğru yürüdü.

''**Afedersiniz**'' dedi, kızın yanına varınca. ''**Eski kuponunuzu alabilir miyim?**'' Kız durakladı. Kocaman siyah gözlerini mel mel Deniz'in gözlerine dikti. Deniz ise

kızın sorulu gözlerini farkedince eli ayağına dolaştı. Utandı. Sıkıldı. Başını yana çevirdi. Deniz'in bir anda düşünceleri birbirine karıştı: ''**Dilenci zannetti beni...değilim...Sarkıntılık ettiğimi zannetti...yok...canım... olur ya...** 'bütün bunlar böyledir' **demiştir... Hanımefendi sizi bir yerlerden tanıyorum... falancanın arkadaşı değil misiniz?.. Allah kahretsin... ne kötü bir durum... zor durum... durum...**''

Deniz utancından kızarmış başını omuzlarının arasına gizlemeye çalışıyordu. O an allak bullaktı. Kıza yavaşça yeniden döndü. Gözleri uzaklara kaçıyordu.

''**Şey**'' dedi, ''**yani ben, şey...eski kuponunuzun kullanma süresi var daha, ihtiyacınız yoksa kullanabilir miyim diyecektim.**''

Alnından boncuk boncuk ter damlıyordu. Ter damlacıkları alnından boynuna doğru yanaklarından akıyordu. Kız Deniz'in anlatmak istediğini anladığından mı

yoksa karşısında derdini anlatamayan, ter içinde kalmış biçare delikanlıya acıdığından mıdır, elindeki eski kuponu uzatıverdi.

''**Alın**'' dedi.

Kuponu almanın sevinci ve kızın karşısında ezilmenin burukluğu ile ayrıldı Yüksel'in yanına geldiğinde kız gözden yitmişti. Yüksel arkadaşının durumuna kahkahalarla gülerek el hareketleri yaptı.

Bu arada Yüksel, atılan iki kuponu hiç bir zorlukla karşılaşmadan kapmıştı. Deniz'i beklemeye koyuldular. Az sonra Bekir takındığı küfür yüklü ifade ile göründü.

''**Alamadım**'' dedi. ''**Herif götürdü kanalizasyon çukuruna attı, lağımın içine gitti bizim kupon** ''

Yüksal fazladan kaptığı bir kuponu Deniz'e verdi. Alıp mavi kartına taktı.

Üçü birlikte belediye otobosüne bindiler.

BULMACA

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
1															
2						■			■		■				
3					■			■						■	
4			■							■			■		
5				■			■							■	
6		■			■					■					
7	■						■				■			■	
8					■				■						
9							■						■		
10	■										■				
11				■				■							
12					■					■				■	
13		■							■		■		■		■
14						■		■				■			
15			■												

SOLDAN SAĞA

1. ''... ... ...?/Ne yaparız şimdi biz/Şarkılarından yoksun?..'' **2.** ''... bakmak'' (bir kimsenin yardımıyla geçinmek)... Utanma... Kaygı. **3.** ''Sydney...'' (ünlü İtalyan aktris)... Bir nota... Başlangıcı olmayan, eski. **4.** Hububat tozu... Bir çeşit bisküvi... Bir renk... Bizmutun simgesi. **5.** Dansta kavalyenin eşi... Yabancı... ''... Hanım'' (ilk kadın ressamlarımızdan olan Nâzım Hikmet'in annesi). **6.** Amerikyumun simgesi. Açık samanrengi... İsveç'te bir kent. **7.** Kenarına oya yapılmış ya da geçirilmiş... ''...teli'' (kimi sazlarda kalın ses veren tel)... Boru sesi. **8.** Sinema ya da müzikhol sanatçısı... Maden Tetkik Arama Enstitüsü'nün kısa yazılışı... Sıtma mikrobunu aşılayan bir tür sivrisinek. **9.** Sarkaç, pandül... Çok, ortalamayı aşan... ''Üzüm''ün ortası. **10.** ''Daniel Arap...'' (Kenya Devlet Başkanı)... Türk milli futbol takımının eski teknik direktörlerinden birinin soyadı... ''Ö. Lütfi...'' (ünlü sinema yönetmenimiz). **11.** İddia, tez... Kırsal kesimde büyük toprakları olan, varlıklı kimse... İstanbul'un eski eski adlarından biri. **12.** Ters... Umut... Malatya'nın kısa yazılışı. **13.** Çoğu ipek bir çeşit süslü üst giysisi. **14.** Avrupa'da bir başkent... Meta... Bir peygamber. **15.** Akım şiddeti birimi kiloamperin kısa yazılışı... ''... ..., Merhaba Yaşam''- Bülent Akarcalı.

YUKARIDAN AŞAĞIYA

1. sıradaki dizeleri yazan ünlü Şilili ozan... Stronsyumun simgesi... ''Kalas''ın ters çevrilince olduğu. **2.** Radikal Milletvekili Cicciolina'nın önadı... Tedavi etmek... Tantalın simgesi. **3.** Bahçelerin yeşillendirilmesinde yararlanılan bir bitki... Nâzım Hikmet'i şiir biçim yönünden etkilemiş olan Sovyet şairi. **4.** Nâzım Hikmet'i bir oyunu... Kimi batı devletlerinde kont ile dük arası bir soyluluk sanı... Yardım. **5.** Bir soru sözü... Bir nota... Geleceği öğrenmek için bir şeylere bakarak anlam çıkarma. **6.** Nâzım Hikmet'in en ünlü şiirlerinden biri. **7.** Din işlerini devlet işlerine karıştırmayan... Şimdiki zaman. **8.** Bir akademik ünvanın kısa yazılışı... ''Ama argın sabahlar unutulmuş'' dedi bir bir... ''Kız burada kalsın. Tarihler iki türün de aşklarını taşır.'' Ece Ayhan... Küçük mağara. **9.** Bir çeşit yumurtalı süt tatlısı... Sidik asiti tuzu... Su. **10.** ABD Profesyonel Basketbol Ligi'ni simgeleyen harfler... Bir ay... Bir Afrika ülkesi. **11.** Sürekli, sonsuz... Çıplak resim... Parola... Lityumun simgesi. **12.** Şubat ayında yitirdiğimiz ünlü çevirmen, yazar ve sinema yönetmenimiz. **13.** Arttırma... Arap alfabesinin ilk harfi... Orun, mevki... Sodyumun simgesi. **14.** Sahip, iye... Namaz vaktini bildirmek için müezzinin yaptığı çağrı... Dolaşma. **15.** ''... ... ... Minnacık Kadın Ve Hanımelleri'' (Nâzım Hikmet'in ünlü şiiri)... İstek uyandırmak için kullanılan bir ünlem.

Geçen sayımızdaki bulmacanın doğru yanıtı.

S	O	L	A	K	K	A	D	I	N	■	M	A	K	İ
E	S	E	M	E	■	Y	A	S	A	M	A	■	I	S
V	A	K	A	N	Ü	V	İ	Ş	■	E	L	E	M	■
İ	K	E	B	A	N	A	■	I	N	C	A	L	I	Z
M	A	C	İ	N	■	Y	A	Z	A	R	■	U	L	A
B	■	I	L	■	K	I	T	■	Y	A	S	A	T	İ
U	Z	L	E	T	■	Y	A	S	A	■	A	R	I	K
R	A	İ	■	A	L	E	M	■	R	A	N	D	■	A
A	Y	K	A	L	■	M	A	R	İ	N	A	■	İ	■
K	İ	■	L	İ	Ç	E	■	A	N	A	Y	A	S	A
■	A	V	A	M	■	K	A	Y	■	N	İ	F	A	K
A	T	A	M	A	N	■	D	E	M	E	■	A	D	A
N	■	K	A	T	A	F	A	L	K	■	İ	K	O	N
O	R	U	N	■	L	A	L	■	E	F	K	A	R	■
T	E	R	A	N	E	■	E	S	■	B	A	N	A	L

Not: Geçen sayımızdaki bulmacanın soldan sağa 6.sorusu ''teknik'' bir nedenle çıkmamıştır. Özür dileriz.

HEPİMİZİNKİLER — BÜLENT ÖZDEMİR

KENAN HOCA — TAN CEMAL

YOK DEVE

Kilolarca şekerin ''**deve**'' olduğunun resmidir.

İzmir Dokuzeylül Üniversitesi'nde

Mini futbol 88

Hakan ORANLI

İzmir Dokuzeylül Üniversitesi Hukuk Fakültesi Geleneksel Mini Futbol Turnuvası, Dekan Seyfullah Ediz'in başlama vuruşunu yapması ile 23 Mart Çarşamba günü başladı.

Evet, geleneksel dedik. Çünkü artık kökleşti. Kökleşmekle de kalmadı. İlk kez bu sene bu kadar renkli bir turnuva düzenleniyor. İlk kez herkesin dilinde dolaşan bir turnuva düzenleniyor, reklam ile, afiş ile, ilginç kuralları ile.

İlk planda turnuvanın reklamına önem verildi. Özel olarak, dünyanın ünlü geçmiş futbol yıldızlarından oluşan afişler meydana getirildi ve bu afişler çok büyük ilgi topladı. Reklam araçlarımızdan biri de bayanlarında turnuvaya katılabileceği idi. Çabalarımız sonucunda iki kız takımı da turnuvaya dahil edildi.

Turnuvaya 33 takım katıldı. 12 takım final grubuna yükselecek. 12 takım tekrar iki grubu ayrılacak ve dört takım finallere yükselecek. 4 takımın birbirleriyle yapacağı maçlar sonucunda şampiyon belli olacak ve turnuva sonunda yapılacak kokteylde (ödül töreni) şampiyona, ikinciye ve gol kralına ödül ve kupalarını Dekan verecek.

Turnuvanın en önemli sonucu, öğrenciler ile fakülte idaresinin çok iyi bir kaynaşma ile bu organizasyonu meydana getirebilmeleridir. Dezavantajımız, maçlar her sene okulumuza uzak olan bir sahada yapılıyor. Bu sene fakültemize ait otobüs ve dolmuşlar oyuncuları ve seyircileri sahaya taşıyacaklar. Sahada idare tarafından görevlendirilmiş bir saha direktörü bulunması sağlanıyor. Bu görevli kırtasiye ve sağlık işleri ile meşgul olacak. Ayrıca kale fileleri, toplar ve formalar **Hukuk Fakültesi ve Adalet Yüksek Okulu** tarafından sağlanıyor. Bir de çok sayıda sarı kırmızı kart ve hakem raporları teksir halinde bastırılıyor. Her takımdan 4000 TL. gider parası toplanıyor. Bu sene bu giderlerin bir kısmını idare karşıladı.

Turnuvada 120'ye yakın maç oynanacak. Doğal olarak hakem bulmak zor. Bu sorunu şöyle çözdük: Bir maçta yenilen takımın kendilerinin seçtiği bir oyuncusu bir sonraki maçta hakemlik yapmak zorunda. Hakeme 1000 lira ücret vererek, hakemliği cazip hale getirdik.

Turnuvayı meydana getirmemizin nedeni, çevre öğrencilerinin birbirleri ile kaynaşması. Kardeş okul **Adalet Yüksek Okulu**ndan ve **Hukuk Fakültesi** öğrenci işlerinden de takımlar kabul ettik.

Turnuvanın düzenlenmesini sağlayan Hukuk Fakültesi Futbol takımı ve idareciler: Sol başta, Öğrenci İşleri Şefi Mehmet Dayıoğlu, sağ başta Gökçen Abi. Emeği geçenlerden biri de yer almayan Aslan Abi idi.

Ayrıca 33 takımı 6 grubu ayırdık. Grup isimlerine 1. grup, 2. grup... demek yerine 6 Türk büyüğünün isimlerini grup isimleri olarak kullandık. Böylece hem onları anmış, hem de daha iyi tanınmalarını sağlamış olduk. Gruplarımızın isimleri şöyle: Mustafa Kemal Atatürk Grubu, Şükrü Gülesin Grubu, Gündüz Kılıç Grubu, Zeki Rıza Sporel Grubu, Burhan Felek Grubu ve Adile Naşit Grubu.

Bu tür turnuvalarda takımlar ilginç isimler bulurlar. Ben son olarak bazı takımlarımızın isimlerini saymak istiyorum: Verder Veremem, Hımbılspor, Adı Tasfiye, 14 Numara, Voltran 88, O-Ha, Takımın Adı Yok, Takımın Adı Tosun, Takım Taklavat, Vize Hoppers, Fortuna Hastayım Mor Şortuna.

M.Ü. Satranç turnuvası

Fotoğraf: Kazım Polat

Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde satranç turnuvası düzenlendi. Kırkaltı kişinin katıldığı turnuvanın birincisi 86/87 öğretim döneminde öğrenciler tarafından düzenlenmişti. Bu yıl fakülte idaresinin de desteğiyle düzenlenen satranç turnuvası düzenleyicileri, **Tuncer Sargın** ve **Hasan Kemal Elban** ile görüştük. Arkadaşlarımız turnuvayı şöyle anlatıyorlar:

Geçtiğimiz yıl 1. yapılan turnuvayı bizler -öğrenciler- düzenledik. Tamamen öğrencilerin çabasıyla gerçekleşti. İdarenin haberi yoktu. İdare izin vermez diye düşündüğümüz için böyle oldu. Fakülteli arkadaşlarımıza geniş bir şekilde duyuramamıştık. Turnuvaya 54 kişi katılmıştı. Başarılı bir turnuva olmuştu. İlgi yüksekti. O zamandan bu turnuvayı gelenekselleştirmek gibi bir düşüncemiz vardı.

"Bu yıl ise fakülte idaresinin üniversite çapında yapılacak turnuva için iki katılımcı aradığını duyduk. Bizler de idareye öneride bulunduk. Düzenlenecek turnuvanın sonucunda kazanan iki arkadaşımızı üniversite çapında düzenlenecek yarışmaya gönderme önerimizi kabul ettirdik.

"Turnuva takvimine göre günde 24 maç yapılmalıydı. Ancak idare bize 2 satranç takımı temin etti. Ayrıca turnuva için yer de vermedi. Onların amacı 2 kişiyi üniversite düzeyinde yapılacak turnuvaya göndermekti. Nasıl olursa olsun. Fakültemizdeki öğrencilerin böyle bir faaliyete katılımları önemli değildi onlar için.

"Kendi aramızda para topladık. 12 Adet satranç takımı aldık. Bir de birinciye bir satranç takımı vermeye karar verdik. Yine kendi olanaklarımızla...

"Diyoruz ki bir satranç kulübü için arkadaşların talebi var. Bu kulübün oluşumunda idarenin katılımı olmak zorunda. Satranç masaları ve takımları gerekmekte. Bizim olanaklarımız bu iş için yetersiz. Şu anda bizlerin kullandığı takımlar yetersiz, kalitesiz plastik takımlar.

"Bir de turnuva idarenin bize ayırdığı süre çok az. Hem kantin gibi sağlıksız bir ortamda, hem de sürenin böyle kısıtlanması katılımca arkadaşlar için olumsuz etkiler yapıyordu. Kantin gürültülü, gireni çıkanı belirsiz, bu ortamda yarışmacılar dikkatlerini toplayamazlar.

"Yine de böylesine güzel, dostluk ortamlarını oluşturduğumuz için mutluyuz. İsterdik ki daha iyi koşullarda kaynaşalım, dostluklar kuralım. İleriki yıllara daha umutla bakıyoruz."

İstanbul Üniversitesi'nde Üçlü Masa Tenisi Turnuvası

Fotoğraf: ÜNİVERSİTELİ

COŞKU DOSTLUK KAYNAŞMA

İstanbul (Üniversiteli) — Turnuva; coşkudur, dostluktur, dayanışmadır, kaynaşmadır. Ve de güzeldir. İstanbul Üniversitesi Siyasal, İktisat ve Hukuk Fakülteleri masa tenisi turnuvası da öyleydi. Önceki yıllar Siyasal Bilgiler Fakültesi masa tenisi turnuvası, bu yıl üçlü bir turnuva olarak genişletildi. Turnuva, kızlar ve erkekler kategorisi olarak iki kategoride düzenlendi.

Turnuvanın düzenleyicilerinden ŞAHABETTİN ÖNER urnuvanın amaçları konusunda şunları söyledi:

"Böyle bir turnuvanın iki amacı vardır. Birincisi: tüm spor karşılaşmalarında olduğu gibi, yeni arkadaşlıkların, dostlukların oluşmasını ve arkadaşlarımızın kaynaşmasını sağlamaktı. İkinci amacımız: masa tenisini arkadaşlarımıza sevdirmek ve masa tenisini yaygınlaştırmaktı. Sanıyorum bu turnuva ile amaca fazlasıyla ulaşıldı."

ŞAHABETTİN ÖNER turnuvayı düzenlerken, idarenin kendilerine sorun çıkardığını belirterek, karşılaştıkları sorunları şöyle anlatıyordu:

"Önce ilgili hocaya başvurduk. 'Ben tek başıma karar veremem.' dedi. Topu idareye attı. Biz de gerekli idari kademeye başvurduk, onlar da turnuvaya kuşkuyla baktılar. Turnuvanın kimler tarafından hangi amaçla düzenlendiği, gibi garip sorular sordular... Kötü emeller arıyorlardı bu tür bir sportif çalışmaların altında... Bu arada turnuvanın geciktirilmesi ve yapılabilmesi için üniversitenin Spor Birliği'ne gittik. Oradaki yetkililerin tutumu ise gerçekten çok olumlu, hatta böyle turnuvaları teşvik edercesineydi."

Yüz üç üniversitelinin katıldığı turnuva ilgiyle izlendi.

Üniversitelilerarası Satranç Turnuvası'na Hazırlık

Diyarbakır'da seçmeler tamamlandı

ARDA SAYGILI
DİYARBAKIR

Dicle Üniversitesi'nde, üniversitelerarası satranç turnuvasına katılacak finalistleri belirlemek amacıyla satranç karşılaşmaları düzenlendi.

17-18 Mart günlerinde yapılan turnuvaya yedi fakülte katıldı. Karşılaşmalar sonucunda Eğitim fakültesinden Turan Korkmaz ve Tıp fakültesinden Tamer Sezer finalist oldular...

Üniversite bilim yuvası (mı?)

Baştarafı 1. Sayfada

uyarlanmış seminerler veren ve pek çok basın organınca faaliyetlerine kolaylıklar sağlandığı ihbarı yapılan "yaratılışçılar" tüm ihbarlara karşın "şov" denebilecek mükemmellikteki konferanslarına devam ediyorlar.

Aldığımız habere göre Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, İTÜ Uçak Uzay ayrıca Fen Edebiyat Fakültesi ve Yıldız Üniversitesi'nde seminer veren grup İTÜ İnşaat Fakültesinde aynı organizasyonu düzenlemek için girişimlerde bulunmaktadır. Bu seminerlere nasıl izin verildiğini sorduğmuz İTÜ Uçak Uzay Fakültesi dekanı "Benim haberim yok" dedi.

Konu ile ilgili araştırma yapan muhabirlerimiz söz konusu "tartısmalı" seminerlere iliskin hiçbir izin belgesi olmadığını bildirdiler. Konuştuğumuz pek çok üniversiteli kendi üniversitelerine böylesi bilim dışı bir faaliyeti yakıştıramadıklarını ve bilim adına kaygı duyduklarını söylediler.

Üniversitelerde "yaradılış" seminerleri düzenlenmesine kimlerin izin verdiği sorusunu aydınlatıcı her bilgi gazetemize iletilmelidir.

İTÜ'deki seminerde öğrencilerle "seminerciler" tartıştı.

ÖĞRENCİLER NE DİYOR

Mehmet ALHAT (İTÜ Elektronik): Yapmaya çalıştıkları 'evrim teorisi'ni çürütmekti. Ama bunu o konferansta yapmıyorlar. İnsanın içinde bir merak yaratıyorlar. Evrim teorisinin insanları yanılttığını iddia ediyorlar. Ve bu **çarpık** bakış açısını değiştirmenin temel faaliyetleri olduğunu söylüyorlar. Ben de dedim ki: "Sizin evrim teorisine alternatif olarak getirdiğiniz "**yaradılış teorisi**" bilim dışı olduğunu iddia ettiğiniz evrim teorisinden ne kadar daha bilimsel bir bakış açısı kazandıracak insanlara?"

Cemil MÜFTÜOĞLU (İTÜ Fizik Mühendisliği): "Biz fizik bölümü öğrencileri olarak 'bilimde nedensellik' konulu bir panel yapmak istemiştik. Bize izin verilmedi. Dekan'a gittik. O da bölüm başkanı HAVADIS HACINLIYAN'a gönderdi. O da izin vermedi. Burada yapılan konferanslara bugüne dek hiç bir İTÜ'lü öğrenci konuşmacı olarak katılamadı. Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesinden bir öğrenci nasıl olur da seminer verir İTÜ'de? Hem de 300 kişilik A anfisinde.

Özcan ÖZEN: Bunlar yaradılış teorisini popülarize etmeye çalışıyorlar. Bunu da spekülasyonlara sarılarak yapmaya çalışıyorlar. Zaten sonunda kimi arkadaşlarımız "ne yani yaratıldık mı?" diye sorunca, "EVET YARATILDIK" diye yanıtlayıp kalkıp gittiler. Bazı arkadaşlarım şöyle sordu: "**Biz kendi bilim dalımızda ilgili bir seminer düzenlemeye kalksak kıyamet kopar. İzin vermez yöneticiler.**" Onlar da "**biz, sizin için de izin alabiliriz.**" dediler. Üstelik organize bir şekilde gelmişlerdi. Konuşmaları zaman zaman hararetle alkışlayan 150-200 kişilik bir topluluk doldurmuştu salonun yarısını.

Diyarbakır'da Öğrencilere Gözaltı

ÜNİVERSİTELİ

Diyarbakır'da aralarında **Dicle Üniversitesi Hukuk Fakültesi Öğrenci Derneği** yöneticilerinin de bulunduğu **25** öğrenci gözaltına alındı. **20 Mart** günü düzenlenen Üniversite Folklor Şenliği sırasında başlayan gözaltı daha sonra yeni alınmalarla sürdü. Daha sonra 13 öğreci serbest bırakıldı.

Bu arada yurttan alınan bir grup kız öğrencinin birkaç hastane dolaştırılarak "**kızlık muayenesi**"nden geçirildiği iddia ediliyor.

Yetkililere soruyoruz

Baştarafı 1. sayfada

Slayt makinaları ile anfilerinizde gösteri yapan, gösteri sonunda 48 sayfalık bir kitabı bedava dağıtan bu çevrenin mali kaynaklarını araştırma gereği duydunuz mu?

Hangi konuda seminer vereceklerini, konuyu nasıl işleyeceklerini, bu konudaki bilimsel yeterliliklerini önceden araştırdınız mı?

Kendi fakültenizin öğrencilerinin panolarını kapatırken (İTÜ Uçak Uzay Fakültesi'nde olduğu gibi) ya da panoya koyulacak yazıları sansür ederken dayandığınız bilimsel kriterleri "**Yaradılış Seminerleri**"ne izin verirken de işlettiniz mi?

Kısaca bu seminerlere niçin izin verdiniz?

"Yaradılış"çılara üniversite kapıları açık.

YURT-KUR ÖĞRENİM...

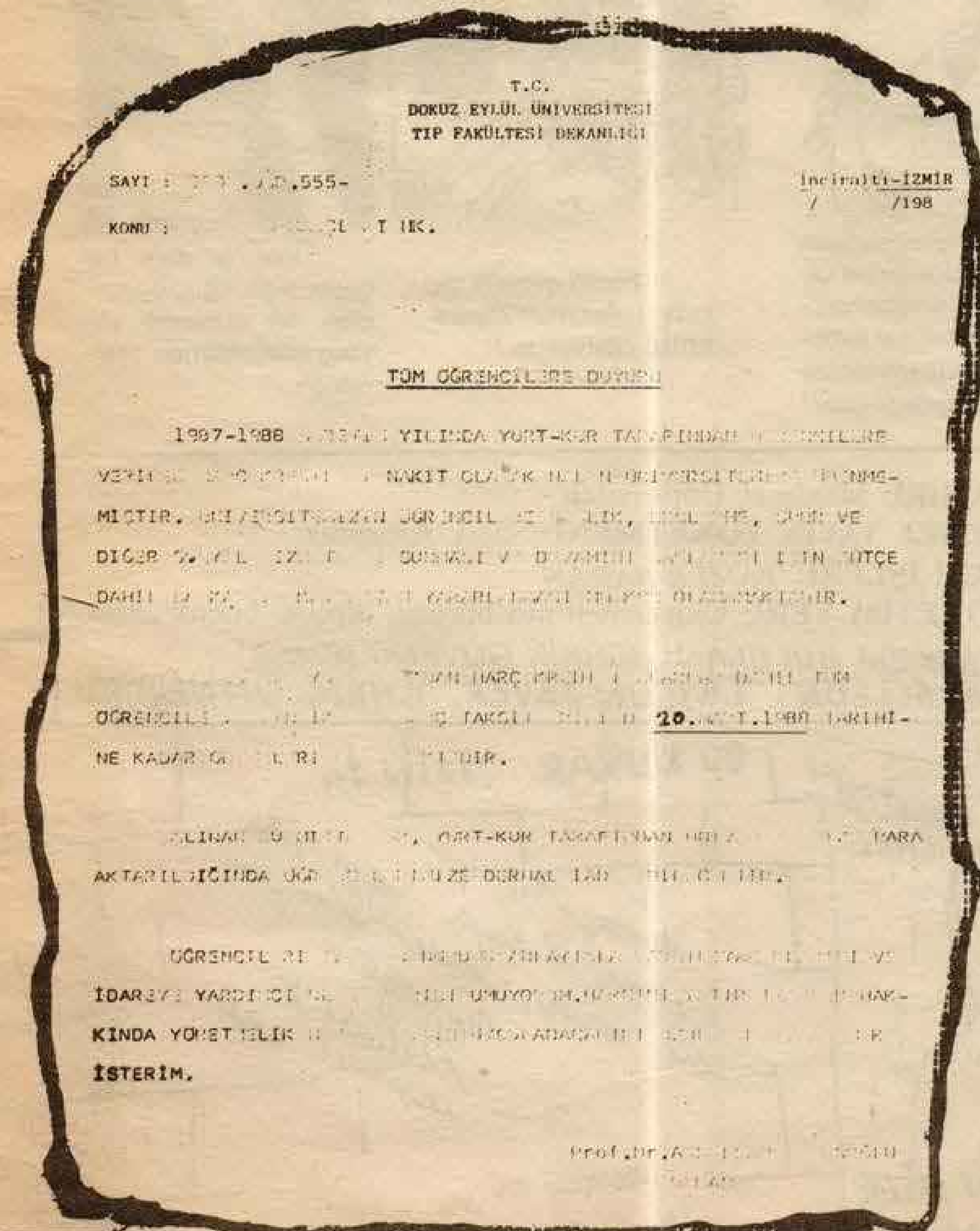
Baştarafı 1. Sayfada

Konuya ilişkin görüşlerini aldığımız D.Ü. İİBF Dekanı Prof. Atilla Sezgin "Yurt-Kur'dan öğrenim harcı kredisi alan öğrencilerin **harçlarının** tamamını yatırmak zorunda olduklarını, yatırmazlarsa okuyamayacaklarını" söyledi. Prof. Sezgin devamla, "Bulaşıkçılık yapın, küpelerinizi satın okuyun. Ne yapalım devletin imkanları bu kadar, parası olan okuyacak. Amerikada öğrenciler çeşitli işlerde çalışıyor ve okuyorlar. Gururunuzu bir yana bırakın, gurur karın doyurmaz" dedi.

Bir öğrencinin "Hocam zaten bir işte çalışıyoruz, kazandığımız bize yetmiyor. Kaldı ki anayasa eşitlikten ve öğrenim hakkından söz eder" deyince Prof. Sezgin "Parası olan okuyacak, parasız öğrenim olmaz. Bütçe müsait değil" dedi.

Bilindiği gibi bütçenin üçte biri askeri harcamalara ayrılmışken eğitim öğrenim harcamalarına % 3'lük bir kaynak ayrılmış durumda.

R. ŞAHİN/İZMİR

T.C.
DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ
TIP FAKÜLTESİ DEKANLIĞI

SAYI : [illegible] .555-
KONU : [illegible]

İnciraltı-İZMİR
/ /198

TÜM ÖĞRENCİLERE DUYURU

1987-1988 [illegible] YILINDA YURT-KUR [illegible]

[illegible]

İDARE [illegible]
KINDA YÜRET [illegible]
İSTERİM.

Prof.Dr.A[illegible]

Dokuz Eylül Üniversitesi duvar panosundan

Sizi kim...

Baştarafı 1. Sayfada

sun diye III taksitle ödettirmeye çalışıyor.

Üniversiteye bağlı fakültelerde harç kredisini yatırmanın değişik yaptırımları söz konusu oluyor. Örneğin; **Hukuk Fakültesi**'nde öğrenciler vize sınavlarına alınmıyor. İktisadi İdari Bilimler Fakültesi'nde okul çıkışı verilmiyor.

Tıp Fakültesi'nde ise Dekan, öğrencilerin taksitlerini ödemesi için ricalarda bulunuyor.

Dramatik tablolar çizerek harç kredilerini ödettirmeye çalışan **Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Dekanı Abdullah Kenanoglu** öğrencilere duyduğu sevgiyi "**kim sizi kışkırttı, dernekçiler mi?**" diyerek dile getiriyor.

Dernekler..

Baştarafı 1. Sayfada

yaptığımız 'Demokrasi ve Gençlik' mitinginden kalan pankartlardı. Pankartları daha önce kullanmıştık... Ayrıca defterlere el konuldu.

Gürkan Polat (ETÖD Y.K. Üyesi): Gerekçe olarak, dernekler yasasına muhalefet gösterilse de, suç işlememizi önlemek için kapattıkları imajını vermeye çalışsalar da, gerçek nedenler bunlar değildi.

Tıp Fakültesi 3. sınıf öğrencisi: Derneğe üye değilim. Kapatıldığını duyduk. Olayın ayrıntılarını bilmiyorum. Dernek açıkken bizle pek ilgilenmedi. Dernekçi arkadaşlar çok izole tiplerdi. İnsanlara güven veremiyorlardı... Dernek herkesin istediğine yanıt vermeli. Tabii bizim derneğimizse...

Feycan

Baştarafı 1. Sayfada

tadı olduğunu ve gaz koktuğunu söylediler. Birlikte yan masadaki arkadaşlarından birinin çayını incelediler. Bundan çıkan sonuç: Çayda gaz kokusunun olduğuydu. O halde derhal yetkililer uyarılmalı ve gaz kokan çayların satışı durdurulmalıydı. Yetkililere başvuran arkadaşlar ısrarlı bir tartışma sonrasında çayın satışını durdurdular. Yetkili, kullandıkları çaydan kaynaklanabileceğini ileri sürüyordu. Çayı aldıkları fabrikayla konuşacağını söyledi. O gün öğleden sonra çay satılmadı. Biz bir bardak çay ve bir bardak da oralet alıp Hıfzıssıhha'ya analiz ettirdik. Çay öğleden önce alındığında, gaz kokusu gitmişti. Ama öğle sonrası yağmuru ardından analizin sonucunu elde edebildik. Raporda "Numunelerde gaz kokusu hissedilmedi." deniliyordu. Ancak plastik bardaklara sıcak içecek konulursa bardağın kokusunun içecekleri etkilediği de belirtiliyordu. Kokunun nedeni petrolden yapılan plastik bardaklardı. Kokunun zararı olup olmadığını sorduk: **İki-üç ay süreyle kullanıldığında vücutta birikime yol açarmış. Biz iki yıldır kullanıyoruz.**

Aynı plastik bardaklar okulun denetimindeki Hacettepe Pastahanesi ve yurt kantininde de kullanılmaktadır. Yetkililerden plastik bardaklar yerine daha kaliteli bardaklar kullanılmasını istiyoruz.

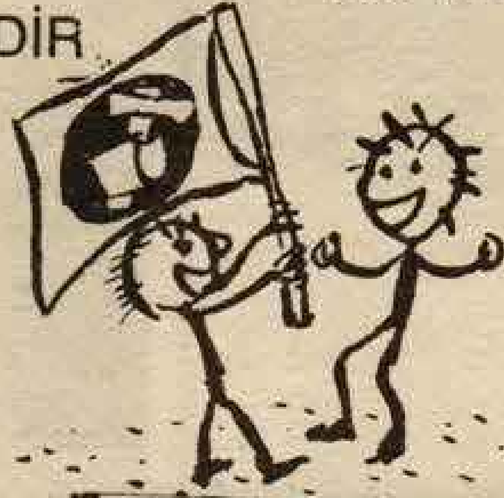

İHSAN 1

TAM BAĞIMSIZ, ANTİ-DEMOKRATİK CİDDİ GAZETE

IHSAN, İHSANZEDELERİNDİR

Gazetemizin çıkışı kutlanıyor.

HERKES ÇILGINCA EĞLENDİ

*Milyonlarca okuru olan, **ciddi "ilk" gençlik gazetesi İHSAN**, büyüklüğüne yaraşır bir eğlenceyle **(I. Geleneksel İhsan Karnavalı)** ilk sayısını kutladı.*

Her kesimden insana seslenen İhsan adına yaraşır bir akıllılıkla çeşitli kentlerde, farklı türde eğlenceler düzenlendi. Üstte sayısız eğlencelerden yalnızca ikisinin fotoğrafı görülüyor.

Fotoğrafta görülen tiplerin giysilerine bakıp aldanmayın. Onlar yazışleri müdürümüz falan değil, garsonlarımız...

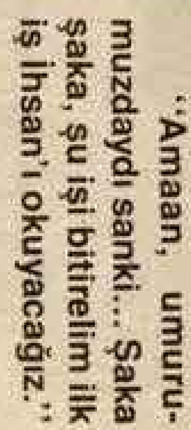
Lüks otellerde de eğlenilir, sahilde de... Halka inmesini bilen, gazeteniz İhsan rakı muhabbetinde.

We Want You!..

İHSAN'ı Destekleyenler çoğalıyor. ÜNİVERSİTELİ kültür müdürü de bunların arasında. Aşağıda bizim için yazdığı ve gizlice elimize ulaştırdığı, "İHSANZEDEYE İTHAFINI" yayımlıyoruz...

NE DEDİLER

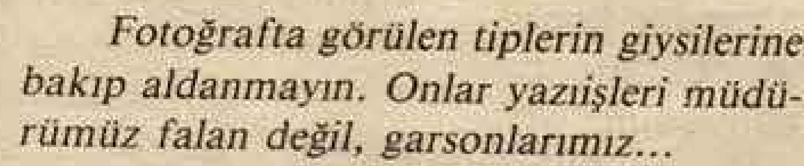
"Amaan, umurumuzdaydı sanki... Şaka şaka, şu işi bitirelim ilk iş İhsan'ı okuyacağız."

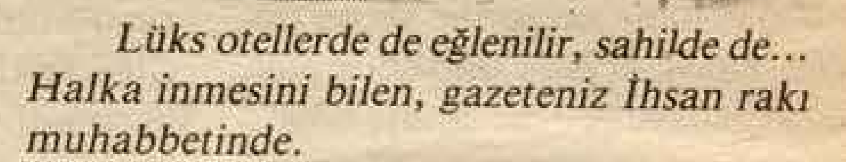

Üzüntü ve esefle karşıladım...

SÜLEYMAN DEMİREL
DYP Genel Başkanı

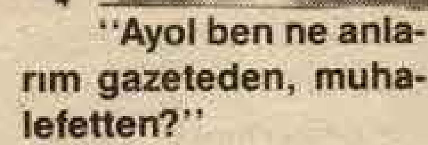

İlksöz

Buz gibi bir bekar odasında projesinin "ısınma sistemi"ni çizen,
Bir günde üç vizeye girip, gece ertesi günkü üç vizeye "hazırlanan";
Sevdiğinin elini tuttu diye "hocadan" fırça yiyen,
Harcını ödeyemediği için kaydı yenilenmeyen,
Anfideki yeri parayla fahri doktor yapılandan sonra gelen,
Sevdiğine bir sıcak çorba ısmarlayabilmek için arkadaşından borç isteyen,
Derse merse boş verip, üç otobüs değiştirip boğaza bir çay içmeye gidebilen,
Çarpıklıklara kahkahalarla gülen,
Haksızlıklara gençce öfkelenen,
Ve herşeye, herşeye karşın "yarın daha güzel olur" diyerek işe girişebilen,
"Yarın daha güzel olur" diyerek, özleyen ve umut eden,
Sözümüz sanadır.
Ve artık söz senindir.

← POSTER No:1

"Ayol ben ne anlarım gazeteden, muhalefetten?"

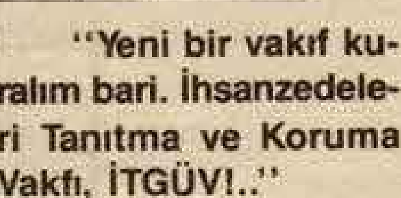
"Helal gençler! Bunca zamandır politikacıyım, sizin gibi muhalefet yapanını görmedim."

ERCÜMENT MENEMEN

İHSAN NE YAPTIĞINI DEĞİL, NE YAPACAĞIM DEMELİDİR

Yaşım 55 küsur, şu yaşımda hiç 55 kuruşum olma-

"Yeni bir vakıf kuralım bari. İhsanzedeleri Tanıtma ve Koruma Vakfı, İTGÜV!.."

"Süper İhsan amca seni çok seviyo ruz."

"Nesnel koşulların en uygun olduğu bir zamanda, Cumhuriyet'i terkedip, bireysel katkılarımla mücadelenize katılmaya geleceğim."

"Bizsiz gençlik gazetesi olur mu? Ziyaretinize geliyoruz.."

"İhsang diye bir gaste çıgacağını öğrendim. Bir numaralı yaying olacaklarına eminimg!..."

VAY ANASINI!..

"Sigarayı bırakma" kampanyasının başlamasından bu yana, sigara tüketiminde ciddi bir artış olduğu belirlendi. Artış oranı filtreli sigarada % 8, filtresizlerde ise % 6.
(10 Mart/Güneş)

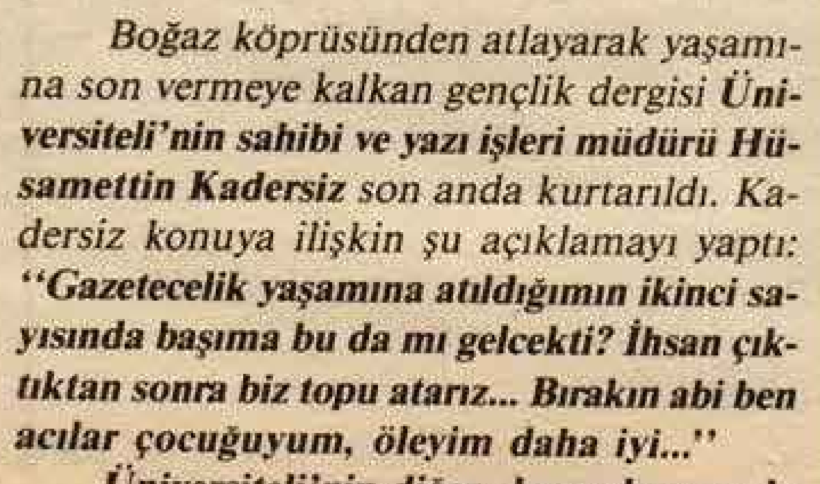
Başbakan Turgut Özal, İran-ırak savaşını durdurduğunu açıkladı. Özal bu başarısını kıskananlar, hatta çatlayanlar olduğunu da sözlerine ekledi.
(13 Mart/Milliyet)

Türk basın Birliği jüri büyük ödülünü kazanan Semra Özal'a ödülünü eşi Turgut Özal verdi. Başbakan ödülü verirken yaptığı konuşmada, "Başarı kazanacağı aklıma gelmemişti. Bizden hızlı çalışıyorlar" dedi.
(18 Mart/Milliyet)

ÜNİVERSİTELİ Oku, Okut Abone ol! Bu bir ilgandır

Herkes kutluyor, ama üzülenler de var

ÜNİVERSİTELİ'NİN YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ İNTİHARA KALKIŞTI!...

*Boğaz köprüsünden atlayarak yaşamına son vermeye kalkan gençlik dergisi **Üniversiteli**'nin sahibi ve yazı işleri müdürü **Hüsamettin Kadersiz** son anda kurtarıldı. Kadersiz konuya ilişkin şu açıklamayı yaptı: **"Gazetecelik yaşamına atıldığımın ikinci sayısında başıma bu da mı gelcekti? İhsan çıktıktan sonra biz topu atarız... Bırakın abi ben acılar çocuğuyum, öleyim daha iyi..."***

***Üniversiteli**'nin diğer elemanlarının da aynı duyarlılıkta davranmaları umuluyor, pardon bekleniyor.*

SAHİBİ: Maalesef Üniversiteli
GENEL YAYIN YÖNETMENİ: Sadık Albayrak
YAZI İŞLERİ: *TAMER BARAN*
YÖNETİM YERİ; Üniversiteli'nin bürosu, dipteki küçük masa.
KATKIDA BULUNAN: BERKİN GÜVENÇ (Bebek)
KATALİZÖR: TAYFUN SEVER, İLHAM: ÜNİVERSİTELİ

